

Áldott legyen az Úr minden-
nap!
Üdvösségünk Istene hordoz
minket.

Zsolt 68,20

Isten országáért munkálkodva, közösséget építve

Bábel Balázs püspökké szentelésének 25. jubileumát ünnepelték Kalocsán

Fotó: Koprivanacz Kristóf

Püspökké szentelésének 25. évfordulóját ünnepelte Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek április 7-én a kalocsai Nagyboldogasszony-főszékes-egyházban. Az ünnepi szentmisén jelen voltak a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjai. Szentbeszédet mondott Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek.

Az ünnepi szentmisében José Antonio Rodríguez García, az apostoli nunciatura elsőtitkára Ferenc pápa, valamint Michael W. Banach érsek, Magyarország apostoli nunciusa üdvözlétét közvetítette.

Erdő Péter bíboros ünnepi szentbeszédében hálát adott Bábel Balázs érsek 25 éves püspöki szolgálatáért, majd arról elmélkedett, mit is jelent az irgalmasság. „Azt halljuk a mai evangéliumban, hogy a Feltámadott találkozik a tanítványokkal. Békeséget kíván nekik, ami nemcsak üdvözlés, hanem azt is jelenti, hogy kibékítette az embert az Istennel. Hogy megváltást szerzett számunkra halála és feltámadása által. Ez a legnagyobb irgalom, ami Isten részéről az em-

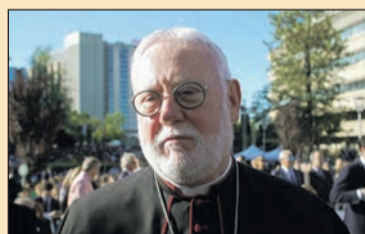
bert érte. Mert irgalomról, irgalmasságról beszélünk a bűnbocsánat értelmében. És valóban, Jézus érdekre tekintettel Isten megbocsátja a bűneinket. De irgalomról beszélünk akkor is, amikor az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit említi. Olyan ajándékok, olyan jótétemények ezek, amelyek az igazságosság alapján nem járnának senkinek. De mégis, szeretetből, irgalomból tudunk adni annak is, akinek nem jár, tudunk többet adni, többet tenni, mint ami a szó szoros értelmében járna valakinek. Maga Isten is így kezel bennünket. Többet ajándékoz nekünk, mint amit mi kiérdemelhetnénk. Jézus érdemeire tekintettel teszi ezt. És a legnagyobb ajándék is megjelenik a mai evangéliumban: ez maga a Szentlélek – mondta a bíboros.

A Szentlélek kiáradásának történetét különböző szavakkal, különböző módon találjuk az Újszövetség lapjain – folytatta Erdő Péter. – Az is egy különleges állomása ennek a csodálatos folyamatnak, amit a mai evangélium beszél el. Jézus rálehel tanítványaira, és azt mondja nekik:

(Folytatás a 3. oldalon)

Találkozás a Feltámadottal lelkünk üres sírja felett

Imaest a Nyolc Boldogság Közösség szervezésében

Gallagher érsek:
Tárgyalásokra van szükség
a háborúk megállításához
2. oldal

Elhumy Rokay Zoltán
teológusprofesszor
7. oldal

Szent Benedek-focikupa
Pannonhalmán
12. oldal

(Tudósítás az 5. oldalon)

A mély és személyes istenkapcsolat felé

Beszélgetés Kisiván Csabával
a fiatalokról és a logoterápiáról

Kisiván Csaba kaposvári plébániavezető lelkész papnövendék kora óta foglalkoztatja Viktor E. Frankl egzisztenciális pszichológiája. Az érdeklődéséből tudományos munka született, a Medicina Kiadó *Értelemtalán-felé-való-lét* címmel jelentette meg a logoterápiába betekintő, szemléletformáló könyvét. Kisiván Csaba számára a pasztorációban, kiemelten az ifjúsággal való foglalkozásban meghatározó Frankl létszemlélete. Milyenek látja a fiatalokat, és hogyan szólítja meg őket? Erről is kérdeztük a fiatal papot.

(Részletek a 6. oldalon)

„Szeress, és így tégy, amit tenni akarsz!”

Interjú a magyar szerzetesekről szóló portréfilmek alkotójával

Tavaly szeptemberben kezdte vetíteni a Duna Televízió a *Nyitott szívvel – Szerzetesélet Magyarországon* című dokumentumsorozatot, amely mintegy hetven katolikus szerzetesrend életébe enged betekintést. Szerkesztő-forgatókönyvírója, riportere Mészáros Anett volt, a Magyarországi Szerzeteseljárók Konferenciájának Irodája kommunikációs munkatársa, aki a közelmúltban rövidfilmes portrékat is készített egy-egy szerzetesről. A „Szeress, és így tégy, amit tenni akarsz!” mottójú új sorozat első része március 19-én került fel a YouTube-videómegeosztóra. A már megvalósult és a további tervekről kérdeztük a filmek ötletgazdáját.

– Hogyan született meg a szerzetesrendeket bemutató filmsorozat ötlete?

– A szerzetesi iroda gondozásában néhány évvel ezelőtt kiadtuk *A remény emberei – Szerzetesek Magyarországon* című könyvet a magyarországi rendekről; abban mintegy nyolcvan szerzetesrend szerepelt. Helyet kapott benne a karizmájuk, a lelkiségük bemutatása és egy-egy tanúságtétel, hogy kik ők. Akkor gondolkodtam el azon, hogy milyen jó lenne mindezt

filmen is megmutatni, élő képekben. Producert kerestem ehhez: Hollós László segített, az ő forgatócsoportjával dolgoztam. Több mint két évig forgattunk, hetvenöt helyszínen. A sorozat harminc részében mintegy hetven katolikus szerzetesrendet mutatunk be, valamennyit egy rendezés keretében, hogy milyen ott az élet. Jelenleg kilencven szerzetesrend van Magyarországon, és a legutóbbi adataink szerint 1146 szerzetes.

(Folytatás a 9. oldalon)

ISSN 0133-1205

2 4 0 1 5

9 770133 120548

Ne akarjunk okosabbak lenni Istennél, ismerjük el gyöngeségeinket!

Február 28-án a Szentatyia folytatta a „főbűnökről” és az erényekről szóló katekézissorozatát. Aznap két olyan „főbűnről”, jellemhibáról elmélkedett, amelyek kéz a kézben járnak: az irigységről és a kevélységről. Az alábbiakban Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok! Ma két olyan „főbűnt” vizsgálunk meg, amelyeket a lelkeségi hagyomány által ránk hagyományozott hosszabb felsorolásokban találunk: az irigység és a kevélység.

Kezdjük az irigységgel! Ha a Szentírást olvassuk (vö. Ter 4), az irigység az egyik legősibb erkölcsstelen magatartásként jelenik meg előttünk: Káin szabadjára engedő gyűlöletét Ábel iránt, amikor észreveszi, hogy testvérenek az áldozatai tetszenek Istennek. Káin volt Ádám és Éva elsőszülött fia, őt illette a nagyobb rész apja örökségéből, mégis elegendő, hogy az öccse, Ábel valami kis dologban sikeres legyen, Káin komorrá válik. Az irigy ember arca mindig szomorú: tekintetét lesüti, mintha folyamatosan a talajt kémlelné, de valójában semmit sem lát, mert elméjét gonzsággal teli gondolatok borítják el. Az irigység, ha valaki nem fékezi meg, a másik iránti gyűlölethez vezet. Ábel

megöli Káin, aki nem tudja elviselni testvére boldogságát.

Az irigység olyan jellemhiba, amelyet nemcsak keresztény körökben vizsgáltak, hanem minden kultúrában felkelte a filozófusok és a bölcsek figyelmét. Az irigység hátterében a gyűlölet és a szeretet közötti kapcsolat áll: az egyik ember a másik kárát akarja, de titokban olyan szeretne lenni, mint ő. A másik ember annak megjelenése, amilyenek lenni szeretnénk, de amilyenek valójában nem vagyunk. A másik szerencsése igazságtalanságnak tűnik számunkra: „mi biztosan sokkal jobban megérdemeltük volna a sikereit vagy az osztályrészt!” – gondoljuk ma-

gunkban. Ennek a jellemhibának a gyökerénél egy hamis istenkép áll: nem fogadjuk el, hogy Istent a miénktől eltérő „számítás” vezérelje. Például Jézus példabeszédében a szőlőműködésről, akiket a gazda a nap különböző időszakában hívott a szőlőjébe, az első órában érkezők azt hiszik, hogy magasabb bérre jogosultak, mint azok, akik utoljára érkeztek; a gazda azonban mindenkinek ugyanazt a bért adja, és azt mondja: „Nem tehetem a javaimmal azt, amit akarok? Vagy irigy vagy, mert én nagylelkű vagyok?” (Mt 20,15).

A mi önző logikánkat szeretnénk ráerőltetni Istenre, ezzel szemben Isten logikája a szeretet. A javak, me-

lyeket nekünk ad, arra való, hogy megosszuk másokkal. Ezért buzdítja Szent Pál a keresztényeket: „A testvéri szeretetben legyetek egymás iránt gyengédek! A tiszteletadásban versengjete egymással!” (Róm 12,10). Mert ez az irigység ellenszere!

Elérkeztünk a második „főbűnhöz”, amelyet ma megvizsgálunk: a kevélységhez, vagy más néven önteltséghez, amely kéz a kézben jár az irigység ördögével. Ez a két jellemhiba együtt van jelen abban az emberben, aki arra törekszik, hogy a világ középpontja legyen, gátlás nélkül felhasználva mindent és kihasználva mindenkit, hogy minden dicséret és szeretet tárgya legyen. Az önteltség eltúlzott, alaptalan önbecsülés. A kérkedő embernek óriási az egója: nincs benne empátia, nem veszi észre, hogy rajta kívül más emberek is vannak a világon. Kapcsolataiban mindig kihasznál másokat, mindent megtesz, hogy mások fölé kerekedjen. Személyét, eredményeit, sikereit mindenkinek látnia kell: mások figyelmének örökös koldusa. És ha előfordul, hogy nem ismerik el, milyen kiváló, akkor azonnal dühbe gurul. „Mások igazságtalanok, tudatlanok, nem értenek hozzá.”

Evagriosz Pontikosz leírja néhány olyan szerzetes fájdalmas történetét, akik az önteltség csapdájába estek. Előfordul, hogy a lelki életben elért

első sikerek után valaki már „befutottnak” érzi magát, s ezért kirohan a világba, hogy dicséretet kapjon. De nem veszi észre, hogy még csak a lelki élet útjának elején jár, és hogy kísértés leselkedik rá, mely hamarosan a bukását idézi elő. Az öntelték gyógyítására a lelki élet mesterei nem sok gyógymódot ajánlanak, mert a hiúság önmagában hordozza orvosságát: a dicséret, melyet a kérkedő a világtól remélt, hamarosan ellene fordul. És hány ember van, aki hamis önkép által megtévesztve olyan bűnökbe esett, amelyek miatt nem sokkal később szegénykeznie kellett?!

Az önteltség leküzdésére a legjobb útmutatást Szent Pál tanúságtételében találjuk. Az apostol folyamatosan küzdött egy olyan hibával, amelyet sosem tudott legyőzni. Háromszor kérte az Urat, hogy szabadítsa meg ettől a gyötrelemtől, de Jézus végül így válaszolt neki: „Elég neked az én kegyelmem. Mert az erő a gyöngeségekben nyilvánul meg a maga teljességében.” Attól a naptól kezdve Pál szabadabbá vált. Legyen az ő következtetése a miénk is: „Legszívesebben gyöngeségeimmel dicsekszem, hogy Krisztus ereje költözzön belém” (2Kor 12,9).

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

Gallagher érsek: Tárgyalásokra van szükség a háborúk megállításához

Paul Richard Gallagher érsek, a Vatikán államközi és nemzetközi szervezetekkel fenntartott kapcsolataiért felelős titkára az olasz RAI televízióknak adott interjút március 26-án.

A témák között szerepelt a március 22-i moszkvai terrortámadás, az általános instabilitás Európában és a világban, valamint annak hangsúlyozása, hogy Ukrajnában „a békéért folytatott munka és a béke előmozdítására irányuló törekvés” tárgyalásokon keresztül és olyan védekezéssel történjen, amely nemcsak fegyverekkel, hanem megállapodásokkal valósul meg. Az interjúban szó esett továbbá a nukleáris eszkaláció veszélyéről is.

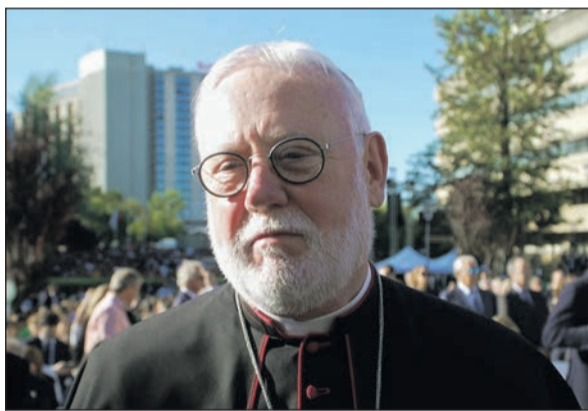
Az érsek kiemelt fontosságot tulajdonított a Szentföldön a „két nép, két állam” megoldásba vetett reményének, és sajnálatát fejezte ki a Gázában kialakult „katasztrófális” helyzet miatt. Szólt még Katalin hercegnőről, és beszélt Ferenc pápa egészségi állapotáról: elmondta, hogy „erősnek” és „nagyon elszántnak” tűnik, de valószínűleg mostanában „próbál erőt gyűjteni” a magyárra. De, ahogy megjegyezte, a pápának „mindig sikerül meglepnie minket”. A Montenegróban, azt megelőzően pedig Jordániában látogatást tevő, brit származású érsek a Szentszék álláspontját kifejezve nyilatkozott az aktuális nemzetközi eseményekről is.

Az interjú első részének apropóját a közelmúltbeli moszkvai terrortámadás adta, amelyet az érsek „szörnyűnek” nevezett. A történetek „el kell hogy gondolkodtassanak bennünket”, mert „látjuk, hogy vannak olyan elemek a társadalmunkban, akik csak pusztítani és szenvedést okozni akarnak” – mondta Gallagher érsek. Rámutatott arra a valós kockázatra, hogy a moszkvai mézárálás tovább élvezheti

a globális helyzetet. „Egy ország, amelyet ilyen trauma ér, igen erőteljesen reagálhat, ahogy tette azt Izrael is október 7-e után.” Gallagher érsek szerint mindez az instabilitás „annak a rendnek a felbomlásából következik, amelyről úgy hittük, hogy meg tudtuk teremteni a két világháború és a hidegháború után”. Ekkor az államok még úgy oldották meg konfliktusaikat, hogy tárgyalásokon kezelték a feszültségeket, és párbeszédet folytattak egymással. Ma viszont úgy tűnik, megszűnt a jogállamiság tiszteletben tartása”, és inkább az „intézményeinkbe vetett bizalom hiánya” jellemző, kezdve az ENSZ-szel, az EBESZ-szel és mással Európával, „világunkat hosszú évtizedekig megtartó alappilléreivel”, amelyek azonban jelenleg már kevésbé képesek megbirkózni ezekkel a súlyos kihívásokkal.

Ezután Ukrajnáról és Ferenc pápának a legutóbbi, a békétárgyalásra való felhívásáról volt szó. „A pápa folyamatosan azon a véleményen volt, hogy a háborúk mindig is tárgyalászatlanul érnek véget. Úgy vélem, hogy a pápa az ukrán felet a párbeszédre akarta bátorítani országuk érdekében. Ugyanakkor úgy gondolom, hogy a Szentszék mindig is nagyon egyértelmű álláspontot képviselt az orosz félle szemben, arra kérve őket, hogy ők is küldjenek jelzéseket ebbe az irányba, kezdve azzal, hogy abbahagyják a rakéták bevetését ukrán területen. A konfliktusnak, a fegyverkezésnek és a mindennapi harcoknak véget kell vetni” – mondta az érsek.

Emlékeztetve a pápa gondolataira, Gallagher érsek az európai védelmi projekt újraindítását firtató kérdésre válaszolva kijelentette, hogy „Európának felelősséget kell vállalnia a saját

biztonságáért,” ugyanakkor „a biztonság nem csupán a fegyverek kérdése”, hanem inkább „integrált védekezés”, amely „intézményeken keresztül, a népek közötti megállapodások előmozdításával valósul meg”. Ezzel kapcsolatban az államközi kapcsolatokért felelős titkár megismételte, hogy „mindent meg kell tennünk azért, hogy elkerüljük Ukrajna vereségét”, mert „ez radikálisan megváltoztatná a dolgokat”. Ami mellett az Egyház, a Szentszék és a pápa is kitart, az „a békéért folytatott munka és a béke előmozdítására irányuló törekvés. Nem szabad abban gondolkodnunk, hogy a megoldáshoz az egyik fél győzelmével vagy a másik vereségével jutunk majd el”.

Az érsek megemlítette a nukleáris eszkaláció veszélyét is. „Ez világossá teszi számunkra, hogy egy nukleáris fegyverek nélküli világot kell építenünk, és valójában ezeknek a fegyvereknek a birtoklása még sebezhetőbbé tesz bennünket, és egyáltalán nem garantálja a biztonságunkat.”

Az interjúban az érsek bőséges teret szentelt a közel-keleti háborúnak, kezdve a „végzetes”, „katasztrófális” és „szörnyű” gázai helyzettel. Hogy Pietro Parolin bíboros államtitkár számos alkalommal elmondta, úgy Gallagher érsek is megismételte a „két nép,

két állam” megoldást Izrael és Palesztina jövőjét illetően. Ez a megoldás „erőfeszítéseket” és „áldozatokat” igényel, amelyeket úgy tűnt, hogy félretettek, de most újra napirendre kerültek a nemzetközi közösség asztalán. Ez „reményt ad nekünk” – jelentette ki Gallagher érsek. – „A Szentszék mindig is ragaszkodott ehhez a megoldáshoz, de sokak ezt már nem tartották lehetségesnek. Most azonban látjuk a nagy nehézségeket Ciszjordániában,

Gázának a saját jövőjével kapcsolatos problémáját, de legalább az emberek számára világossá vált, hogy politikai megoldást kell keresni.” Ciszjordániát illetően az érsek megjegyezte, hogy az izraeli telepések „óriási problémája” továbbra is fennáll, talán „a legnagyobb nehézség, amelyet meg kell oldani” a jövőben a konfliktus megállítása érdekében. „Varázslásra nem születnek majd megoldások” tekintettel a területen szétszórta élő, „nagy számú emberre” és a „kiélezett” kapcsolatokra. Az érsek szerint még ebben az esetben is az az út, hogy „párbeszédet kell folytatni az izraeli hatóságokkal is”, és megoldásokat kell keresni „mindenki javára”.

Gallagher érsek emlékeztetett, hogy Ferenc pápa újra és újra hangsúlyozza a túsok szabadon bocsátását, a humanitárius segélyekhez való hozzáférést és a tűzszünetet. Ez az utóbbi jelenleg – az érsek szerint – lehetetlennek látszik, de ettől függetlenül azon kell dolgozunk, „hogy a fegyverek elhallgassanak, nem néhány hónap múlva, hanem már most, a közeli napokban”. Elismerzte, hogy új helyzet állt elő az ENSZ Biztonsági Tanácsa által az Egyesült Államok távollétében elfogadott tűzszüneti határozattal. Az érsek szerint ez egy „nagyon erős üzenet, és annak a

jele, hogy az amerikai kormányzatnak nem szükséges mindig ugyanazokon az álláspontokon maradnia, és vétőjogával élve nem kell az ENSZ minden intézkedését megakadályoznia”. A megoldás – jegyezte meg – megmutatja, hogy „az ENSZ országai túlnyomó többségének az az álláspontja, hogy véget kell vetni ennek a háborúnak, békét kell teremteni és meg kell menteni, ami még menthető”. Ami a Hamász kezében lévő izraeli túsok drámáját illeti, arra vonatkozóan az érsek megerősítette, hogy a hozzátartozók különböző módon kapcsolatba léptek velük, „segítséget kértek tőlünk, mi pedig próbálunk mindent megtenni, amit csak tudunk”. Legvégül az érsek újra megerősítette a Szentszék feltétlen segítségét a gázai keresztények felé, akik már „nagyon kevesen” vannak és a katolikus plébániára menekültek, s akik az ortodoxokkal és a muszlimokkal együtt „drámai” helyzetbe kerültek az erőforrások és a mindennapi túlélés szempontjából.

Gallagher érsek beszélt a március 21–24. közötti montenegrói látogatásáról is. Montenegrót „kényes helyzetű” régióknak nevezte, amely megérdemli „a nemzetközi közösség figyelmét”. Általánosságban elmondható, hogy ezek a nehéz történelmi múlttal rendelkező országok „valóban megpróbálnak előrelépni, fejleszteni magukat. Sokan döntöttek Európa mellett, és megérdemlik minden bátorításunkat”.

Végül Richard Paul Gallagher érsek kifejezte szeretetét és imáit Katalin walesi hercegnéért, aki a napokban jelentette be, hogy rákos beteg. „Amikor valaki egy embert annak teljes törekvésében lát, akkor az nem tudja nem kívánni minden szeretetünket és támogatásunkat.”

Fordította: Hollósi Judit
Forrás és fotó: Vatican News
angol nyelvű szerkesztőség

Isten országáért munkálkodva, közösséget építve

Bábel Balázs püspökké szentelésének 25. jubileumát ünnepelték Kalocsán

(Folytatás az 1. oldalról)

„Vegyétek a Szentleket! Aki nek megbocsátjátok bűneit, meg lesznek bocsátva, akinek megtartjátok, meg lesznek tartva” (Jn 20,22–23). Rájuk lehel? Igen. Azt olvassuk az ember teremtésének történetében a Biblia lapjain, hogy az Úr lehelte az emberbe. Orrába lehelte az első embernek az élet lehelétét, ezzel tette az élettelen anyagot elevenné, értelmessé, lelkes lényé, emberré. Ez a lehellet jelenik meg most újra. Új emberré teszi a tanítványokat. De nemcsak őket, hanem azt akarja, hogy rajtuk keresztül a föld minden népéhez eljusson az örömhír és a Szentléleknek ez a megújító ereje is. Ez az a nagy ajándék, ez az a nagy irgalom, amit a húsvét fényében tőle kaptunk. Tehát a Szentlélek

Erdő Péter a kalocsa-kecskeméti érsekhez fordulva a következőket mondta:

„Kedves Érsek atya! A püspökké szentelésben különleges módon kapjuk meg a Szentlélek ajándékainak teljességét. Örömmel és megilletődötten emlékszem vissza arra a napra, amikor itt, Kalocsán 25 évvel ezelőtt püspökké szenteltek. Vegyes érzésekkel vettünk részt a szertartáson. Egyrészt együttérzéssel és aggodalommal kísértük Dankó László érsek atya egészségi állapotát, mert spirituálisként, római rektorként, majd kalocsai érsekként is sok bölcs és emberes intőzkedés fűződött hozzá. Másrészt örömmel láttuk, hogy a Szentatya nem akarja bizonytalanságban hagyni a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegyét. Személyedben

megye határai. A Váci Egyházmegye egy jelentős része is Kalocsához került. Ennek az új területnek és a rajta élő közösségnek olyan nagy volt a súlya, hogy illő volt megváltoztatni az egyházmegye nevét is Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegyére. Örömmel és várakozással néztünk tehát az új koadjutorra, aki a Váci Egyházmegyéből érkezett, és így személyében is képviselte az átalakulást, a közösség megújulását.

Igéretesen hangzott jelmondatod is: „Isten országáért” – „Pro regno Dei”. Volt, akinek erről a Regnum Marianum gondolata jutott az eszébe – nem is véletlenül, hiszen hivatásod, papi életutad ebből a közösségből indult. Ugyanakkor Isten országa a legtagabb valóság. Krisztus művének köz-

gyelem állapotában vagyunk. Ugyanakkor feladatunk, hogy hirdessük, hogy építsük ezt az országot, amely nem e világból való, de már itt a földön kifejti hatását. Hatásai közé tartoznak a Szentlélek gyű-

kiszolgáltad a többi szentségeket, akinek fáradhatatlanul hirdettet bibliaórákon és katekizisekben, személyesen vagy tömegtájékoztató eszközök útján Krisztus igazságát.

De ezek az ajándékok jutottak el az emberekhez pásztori vezetésed számos intézkedése útján is. Katolikus iskolák lé-

tőséget adott a történelem. Nemcsak a székesegyház és az érseki palota, nemcsak közösségi épületek, plébániák és templomok nyerték vissza régi szépségüket, vagy újultak meg egészen, hanem a bennük élő közösség is sokszor kapott bátorítást, új lendületet. Ha pedig épülnek a lelkek és a hívó kö-

a feltámadás gyümölcse, a húsvét kiáradása, immár az egész világra. Ha tetszik: a feltámadt Krisztus erejének örök velünk maradása. Hiszen Ő ígérte meg a Szentleket, azt mondta, hogy majd más Vigasztalót küld, „az Igazság Lelkét, aki megtanít mindarra, amit mondott nekünk” (Jn 14,26).

A bíboros kifejtette: „Tehát nem új evangéliumot hoz, nem érvényteleníti, nem írja felül Krisztus tanítását, amelyet a Szentírásban és a Szentagyományban egyértelműen megtalálunk. Nem mondhatjuk azt a Szentlélekre hivatkozva, hogy az Újszövetség már nem érvényes, hogy a mai ember igényeire tekintettel, mást kell hinnünk és mást kell cselekednünk, mint amit Jézus hirdetett; hogy az utóbbi kétezer évben a Katolikus Egyház félreértette Krisztus tanítását, és hogy majd mi a Szentlélek indítására gyökeresen másképpen magyarazzuk azt. Egyébként a mindenkor magyarozatnak megvannak a határai. Ez pedig a Názáreti Jézus tanításának a történeti valósága. Az evangéliumok híven őrizték meg ezt a tanítást. Nem jelkép, nem mítosz, nem legenda, amit Jézusról írunk. A saját csapongó fantáziánkat vagy ideológiáink alkalmazkodásunkat nem téveszthetjük össze a Szentlélek szavával.

olyan koadjutor nevezett ki, aki alkalmas volt arra, hogy bármely pillanatban átvegye Isten népeinek pásztori kormányzását. Ugyanakkor új volt a helyzet is, hiszen 1993-ban megváltoztak az egyház-

ponti gondolata, hogy elhozta hozzánk az Isten országát. Ez az ország azonban a már és a még nem feszültségében van jelen a történelemben. Polgárai vagyunk mint keresztények, élő tagjai, ha a megszentelő ke-

mölcssei: a szeretet, az öröm, a békesség, a hűség, a jóság – csupa olyan ajándék, amely püspöki munkáid során kiáradt az egész hívó közösségre. Azokra, akiket felszenteltél, akiket megbérmáltál, akiknek

tesítése és támogatása, papok és szerzetesek munkájának szervezése és erősítése, mind Isten országának építéséhez tartozott. És persze ennek keretében fizikai építkezésre is szükség volt, erre is lehe-

zösségek, akkor méltán mondhatjuk, hogy épül az ország is. A magyar irodalom, a magyar kultúra és a magyar nép iránti szeretetedet sokan ismerik és tisztelik.

Hálát adunk a gondviselő Istennek azokért az ajándékokért, amelyekkel szolgálatod által gazdagította Egyházunkat és népünket. Köszönjük testvéri nyitottságodat, összetartó, baráti részvételédet püspöki karunk és hazai egyházunk életében! További életedre és főpásztori küldetésedre kérjük a Szentlélek világosságát és erejét, Isten bőséges áldását” – zárta beszédét Erdő Péter bíboros.

Bábel Balázs érsek a szentmise végén köszönetet mondott az elmúlt 25 év kegyelméért. Azt a történetet osztotta meg a jelenlévőkkel, amelyet a püspökké szenteléskor is elmondott. Sorkatonna korában a Kalocsa környéki munka közben a tisztteljeségteljesen közölte vele: „Örüljön, Bábel honvéd, hiszen a kalocsai érsek volt birtokát áshatja!” – így a főpásztor képletesen szólva már akkor elkezdte a munkát, és munkálkodik azóta is Isten országának építésében.

Forrás:
Kalocsa-Kecskeméti
Főegyházmege
Fotó: Koprivanacz Kristóf

Találkozás a Feltámadottal lelkünk üres sírja felett

Imaest a Nyolc Boldogság Közösség szervezésében

Húsvéti imaestet szervezett a Nyolc Boldogság Közösség április 7-ére, az ünnep nyolcadának végére a budapesti Örökimádás-templomba, a 18 órákor kezdődő szentmiséhez kapcsolódva.

A szentmisét Németh Gábor, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Titkárságának irodaigazgatója celebrálta. Az isteni irgalmasság vasárnapján Németh Gábor a nap evangéliumi szakaszához kapcsolódóan elmondta, „Szent Tamás apostolt az első keresztények »Ikernek« neveztek, ez volt a ragadványneve. A későbbi keresztények »hitetlen Tamásként« említik, s ez utóbbi ragadványnév mindmáig fennmaradt, szerintem alaptalanul.”

A gondolatot továbbfűzve a szónok így folytatta: „Nem könnyű pontosan rekonstruálni a húsvéti események menetét; annyit azonban biztosan tudunk, hogy miután Jézust elfogták, maguk az apostolok lettek a legnagyobb kételkedők, mondhatni »hitetlenek«. Amikor később a Római Birodalomban éppen ők hirdették a

Németh Gábor: Általános tapasztalat, hogy válságos helyzetekben a másik ember támogató jelenléte szavak nélkül is gyógyító hatású

Németh Gábor. Általános tapasztalat, hogy válságos helyzetekben a másik ember támogató jelenléte szavak nélkül is gyógyító hatású. Ahogy Jézus együtt van a tanítványokkal, az minden szónál jobban tanúsítja, hogy mit jelent az evangélium.

Nem arról van szó, hogy ki mennyi rosszat vagy jót cselekedett (az apostolok történetesen cserbenhagyták őt).

Feltámadott arra bátorítja az apostolokat, hirdessék az embereknek a bűnök bocsánatát. Ezzel kapcsolatban Németh Gábor megjegyezte: Az tudja igazán továbbadni a bocsánatot, aki nap mint nap abban a tapasztalatban él, hogy neki is nagyon sok bűnét elengedte Isten.

Beszédében azt is hangsúlyozta, hogy Tamás apostol kétségei, kérdései jogosak.

Versegi Beáta CB: Amikor Jézus feltámadásáról beszélünk, olyasmiről van szó, amit az emberiség addig még nem tapasztalt, gondolt, képzelt

gyors válaszok a gyorséteri ételekhez hasonlóan könnyűek, de nem tartósak. A kétely nem a hit ellentéte, hanem egy eleme, mert aki igazán keresi az igazságot, az elég bátor ahhoz, hogy kérdezzen. Tamás ezt tette, és az egész életét betöltő választ kapott. Jézushoz fordulva vele mondhatjuk mi is: »Te vagy az én Uram, az én Istenem!« – zárta beszédét az MKPK Titkárságának irodaigazgatója.

A szentmise után kezdett vette az imaest, amelyet a Nyolc Boldogság Közösség szervezett, s a közösség buda-

nyenneplünk, hogy nyolc napon át »ma van« – ezt egyébként a zsoltosma is hangsúlyozza –, merthogy Jézus Krisztus valóban feltámadt – kezdte gondolatmenetét. – Nagy ünnep ez, s ha elgondoljuk rajta, azt látjuk, hogy örületes nagy változást ünneplünk, amely az egész világegyetemre vonatkozik, s a mi életünkre is. Kimeríthetetlen titok. E felfoghatatlan változás az apostolok számára sem »logikus«, nem fér bele az e világi tapasztalatok körébe, és, valljuk meg, a mi gondolkodási kereteinket is szétfeszíti.”

Imádság az üres szent sír és a Feltámadt Krisztus előtt

feltámadás örömhírét, bizony, könnyű lett volna ezt a rájuk nézve nem túl hízelgő részlet kihagyni az igehirdetésükből, mégsem tették.”

Németh Gábor hozzátette: a múlt vasárnapi evangéliumban arról hallottunk, hogy a Feltámadott az asszonyok által azt üzeni az apostoloknak, menjenek Galileába. Ők mégis ott maradnak Jeruzsálemben. Nemcsak a hitetlen, hanem a többi tíz is. „Én azonban egyáltalán nem hibáztatom őket ezért. Amikor mélypontra jutottak, és azt érezték, a jövő elveszett, – az egyikük látta is meghalni Jézust –, akkor az a hír, hogy megjelent egy angyal, s általa a feltámadt Jézus üzent valamit, könnyen lehet, hogy kevésnek bizonyult a szilárd hithez. Aki krízisbe kerül, annak szüksége van a személyes tapasztalatra. Megrendítő, hogy a feltámadt Jézusnak az apostolokhoz intézett első szava nem a számonkérés. A szentírás beszámolóiból az érződik ki, hogy sokkal inkább a jelenléte dominál – folytatta

A feltámadás üzenete éppen ugyanaz, mint a megtestesülés: velünk az Isten. Ez fejeződik ki Jézus szavaiban: Békesség nektek!, Vegyétek a Szentlelket! Ez utóbbit úgy is mondhatnánk, Isten jelenlétének közvetlen tapasztalatát.”

Homíliájában a szónok arra is felhívta a figyelmet, hogy a

Ugyanakkor rámutatott: Tamás nem azt kéri Jézustól, hogy tegyen csodát, hanem hogy láthassa a sebeit. Igen, ő, a Feltámadott ugyanaz a Jézus, aki meghalt a kereszten, nem szellem csupán.

„A keresztény hit magába foglalja a kétséget, a kételkedést is; a kész receptek, a

Versegi Beáta a továbbiakban arról beszélt, hogyan éljük meg mi, emberek, amikor változtatunk az életünkön, alkalmasint azokon a területeken, amelyekkel nem vagyunk teljesen megelégedve. „Ezek a változtatások olyanok, mint amikor legókövekből építkezünk, s azokat variáljuk. Azokkal az elemekkel dolgozunk, amelyeket már jól ismerünk.

Amikor azonban Jézus feltámadásáról beszélünk, olyasmiről van szó, amit az emberiség addig még nem tapasztalt, gondolt, képzelt. Mély átrendeződés ez benünk, amely átfogóan új szemléletet ad a világról, az életről, a halálról, a lelkünk-ről és a testünk-ről. A változás strukturális szintű, s a világ mégsem dől össze. A feltámadás túlmutat az általunk ismert világon.”

Versegi Beáta így folytatta elmélkedését: „Láttunk már nagy szónokokat, sikeres embereket, megéltünk veszteségeket, csalódásokat, tudjuk,

milyen belső tapasztalat járul ezekhez az élményekhez. A történetek valamiképpen érthető, hozzátartoznak az emberiségünkhöz. A feltámadás azonban túl van az érthetőn. A feltámadáshoz vezető lelki utunkon az egyetlen fogódzó az üres sír. Kérdés, hogy miként viszonyulunk hozzá.”

A szerzetesnővér kifejtette: „A húsvéti időszakban előttünk lehet az üres sír, és elgondolkozhatunk azon, hogy nem látjuk Jézust, nem tapintjuk őt. Úgy látszik, Isten rendelése az, hogy az átalakulás, a feltámadás felé vezető lelki út számunkra nem képes másként megnyitni, csak az üres síron keresztül. A mi ürességünkön keresztül. Ezt az ürességet tölti ki a húsvéti alleluja.

Jézus azt mondja, boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek. Ezek éppen mi vagyunk. Mégis oda merünk állni Isten elé ebben az ürességben. Megtapasztaljuk, hogy az ürességünk felett nincs hatalmunk, hittel ugyanakkor azt is belátjuk, hogy egyedül a Feltámadottnak van hatalma az üresség felett.

Ürességtapasztalatunkban megtehetjük, hogy odafordulunk Isten felé, s ezáltal rátalálhatunk az irgalom útjára. Ez Isten irgalmának útja felénk. Az irgalom pedig betölti az ürességünket, túlszordulón, többet adva, mint amit elképzeltünk, betöltve az egész életünket. A valódi változás nem a mi hétköznapi sémáink szerint történik, túl van a megértésen, az üresség terében születik meg. Az odafordulás, a kiszolgáltatottság, a ráhagyatkozás Isten befogadására szolgál. Ebben a helyzetben, ürességtapasztalatunkban elég, ha csupán felmutatjuk Istennek azokat az élethelyzeteinket, amelyekben megakadtunk, amelyek változásra várnak, s engedjük, hogy megnyíljunk az isteni jelenlét előtt. Kérjük a Szentlelket, hogy töltsse be a szívünket!”

Versegi Beáta nővér gondolatai után a templom oltáránál lévő üres szent sír és a Feltámadt Krisztus előtt egyénileg imádkozhattak a jelenlévők. Az imádkozók az oltárnál kitett kosárból igekártyákat húzhattak.

Az imaalkalmat – a „hitlépést” – a Nyolc Boldogság Közösség tagjaiból és barátainak köréből alakult zenekar kísérte dalaival, valamint bibliai ihletésű elmélkedések hangzottak el.

Az imaest zárásaként a jelenlévők felállva énekeltek alleluja dalokat, dicsőítve a Feltámadt Jézust.

A mély és személyes istenkapcsolat felé

Beszélgetés Kisiván Csabával a fiatalokról és a logoterápiáról

(Folytatás az 1. oldalról)

– **Hogyan kezdődött a kapcsolata Frank munkásságával?**

– Egy papnövendéktársam köznek adományozott könyvei között figyeltem fel Frankl *Orvosi lélegzõgondozás* című könyvére. Az egészségügy általános iskolás koromtól erősen érdekel, így azonnal megszólított a számomra akkor még ismeretlen szerző műve. Franklnak ebből a kifejezetten szakmai, filozófiai művéből sikerült megismernem a logoterápia alapjait. Beleszeretem, megragadtam a szemlélete, és a személyes életemben is fontossá vált. A szeminárium második évében jártam, felszakadtak bennem régi sebek, megéltam a szeretteimtől, barátaimtól való elszakadást. Kérdések kínoztak, hogy jó helyen vagyok-e, lesz-e ennek jövője, magányos lesz-e nekem. Nem voltam jól lelkileg. Ebben az állapotomban fontos segítséget jelentett számomra Frankl életről alkotott felfogása, pszichés egészségem és lelki életem szempontjából is irányt mutatott. Egyre többet olvastam tőle, kutattam a művei után, és felébredt bennem a vágy, hogy tudományos igényvel foglalkozzak vele. Először egy cikkben mutattam be őt, majd a diplomadolgozatomban témájaként választottam, amelynek az *Értelemtalálás-felé-ülő-lét* címet adtam. Munkámban a teológia, a pszichológia és a filozófia felől közelítve, mégis egységben próbáltam megmutatni, mi a logoterápia alapja, lényege, és hogyan lehet alkalmazni a gyakorlatban.

– **Mi az, ami megfogta Frankl szemléletében?**

– Frankl pszichológiai rendszere teljesen egészében elfogadható a keresztény hitünkkel. Azt értettem meg általa, hogy az ember minden körülmények között szabad arra, hogy önmagát, a beállítódását, a viszonyulását megválassza vagy éppen megváltoztassa. Ezt egyébként a teológiánk is tanítja. Az a mód, ahogyan az ember a megváltoztathatatlan helyzeteket elfogadja, élete értelemmel teli alakítása még a legnehezebb időszakokban is lehetőségek egész sorát tárja fel előtte. Frank eljut oda, hogy feltegye a kérdést: mit vár az élet tőlem? Vallja, az élet minden pillanatban feladat, s mindenki felelős a saját léteért. „Öntranszcendens” létről beszél. Az ember megnyitja magát, a másikra irányul, és ezáltal tud igazán kiteljesedni.

– **Vitte magával ezt a szemléletet a lelkipásztori lelkivezetésbe?**

– A dolgozatomban is arra futott ki, hogy mindez jól használható pasztorális területen. Frankl egyik nagy ajándéka a pasztoráció számára, hogy a világgal, az emberrel folytatott párbeszédre buzdít. Vallja, hogy meg kell értenünk a valóságot, azt, hogy milyen keretben gondolkodnak ma az emberek, mert ez sokszor más, mint az, amiben az Egyház ma is megfogalmazza a tanítását. A logoterápia életfelfogás, így minden segítő szakma táptalaja lehet. Használok az

élet és a szenvedés értelméről folytatott gondolatvilágát, valamint Frankl módszertanát is. Ugyanakkor vesszõparipám, hogy papként nem moshatom el a határokat a lelkivezetés és a pszichológiai segítő beszélgetés között. Az utóbbi nem mehet a pasztoráció rovására. Lelkivezetõként az Istennel való kapcsolatot kell segítenem akkor is, ha inkább pszichológiai problémával keres meg valaki. Fontos tudni, hol a kompetenciám határa. Lelkipásztorként nekem Istenhez kell közelebb vezetnem az embereket, ez az elsõdleges hivatásom. Ha felismerem egy

”

Lelkivezetõként az Istennel való kapcsolatot kell segítenem akkor is, ha inkább pszichológiai problémával keres meg valaki. Fontos tudni, hol a kompetenciám határa. Lelkipásztorként nekem Istenhez kell közelebb vezetnem az embereket, ez az elsõdleges hivatásom

pszichológiai elakadást, akkor szükség esetén megfelelő szakemberhez kell irányítanom az illetõt. A pszichológiai ismereteknek háttérként kell szolgálniuk, de a pap nem pszichológus. Ha pszichológusként akarna mûködni, azzal nemcsak túllépne a kompetenciáján, hanem Isten ügyét is háttérbe szorítaná.

– **Van Franklnak kulcsa a modern emberhez?**

– Ez a kérdés erősen foglalkoztat, és az az elfeltevés,

hogy van. Úgy tapasztalom, hogy az Egyház és világ elbeszél egymás mellett. Az Egyház nagy igazságokkal, válaszokkal áll elõ, de a mai, „posztmodern” embernek nincsenek nagy kérdései. Ugyanakkor az ember életének ma is az értelemtalálás felé vezetõ úton kell haladnia. Nem kérdéses, hogy ez a ma embere számára is egzisztenciális jelentõségû, de ami ma más, az az, hogy miként tudom rávezetni õt erre. Mészszeszbebról kell indítani ahhoz, hogy egyáltalán felmerüljön benne a kérdés, hogy miért létezzünk. Ez ugyanis nincs jelen a mindennapok kérdéskörében, ahogyan a halál és a szenvedés sincs. Sok fiatalal vagyok kapcsolatban, hittant tanítok a kaposvári Nagyboldogasszony Római Katolikus Gimnáziumban, a plébániánkon nagyszámú fiatal van jelen. Magam az Antiochia közösségben és a Kaposvári Egyházmegye imatáborában nõttem fel, imerem a korosztályt. A gimnáziumban az érettségi elõtt álló diákok közül sokan nem tudják, merre menjenek tovább, még az irányt sem, és ez nem is frusztrálja õket. Korábban is jelen volt már a fiatalok életében az elkötelezõdés válsága, de akkor ez még zavaró érzés volt számukra, és arra ösztönözte õket, hogy keressenek, mérjék fel, mihez értenek, hol vannak az erõsségeik. Ma viszont az a jellemzõ, hogy a diákok többségükben bizonytalanok a jövõjükkel illetõen, de ez nem is zavarja õket. Ez a téma nagyon fontossá vált számomra. Szeptemberben doktori tanulmányokba kezdek, kutatni szeretném a logoterápia validitását a posztmodern világban, valamint azt, hogy mi a vetülete a pasztorációra, és kiemelten az ifjúságra.

– **Mit gondol, mi lehet amögött, hogy a fiatalokat nem zavarja a jövõkép hiánya?**

– Egy fiatal számára alapvetõ, hogy szeretné jól érezni magát. A probléma azokkal a keretekkel van, amelyek között ezt a jólléti állapotot keresi. Sokan közülük a saját értelmezésük szerinti szabadságban keresnek, de így egy idõ után meg fognak csúszni. A szabadság ugyanis számukra a minden korlától mentes állapotot

jelent, amit még egy iskolai dolgozat vagy egy felelés sem akadályozhat. A boldogság a felfogásukban mentes minden szenvedéstõl, kényszertõl, lényegében mindentõl, amihez nincs kedvük.

– **Milyennek látja õket?**

– Jelenleg három évfolyamon tanítok hittant. A katolikus gimnáziumban kevesebb a vallásos diák, mint a nem vallásos. Én nem hívõ családból jövök, a barátaim is hasonló környezetbõl kerültek ki. A valóságban élek, és az õ kérdéseiket hallom. Az osztályok vegyes összetételûek, sokféle hozzáállással találkozom. Vannak olyan diákok, akik csak azt akarják, hogy hagyjuk õket békén. Tudomásul veszem ezt, elfogadom, hogy a harminc fõs osztályból van, akit nem érdekel, amit mondani akarok. Ha az ilyen diák hagyja, hogy tanítsak, és emellett teljesíti a számonkérésen, akkor békén hagyom. Fontos, hogy õk is kapjanak intellektuális ismeretanyagot arról, mit tanít az Egyház, de elfogadom, hogy ez nem igazán érdekli õket. Vannak aztán olyan diákok, akiket keresõként ismerem meg. Nekik igyekszem teret adni, hogy feltehessék a kérdéseiket. Az ateistákat is elfogadom, ha érvelni tudnak amellet, hogy miért és kit utasítanak el, hiszen így már párbeszédet lehet kezdeni velük. A meggyõzõdésemé vált, hogy el lehet gondolkodtatni a diákokat. Úgy állok hozzá, hogy elfogadom, a fiatal olyan, amilyen. Nem siránkozok, hogy jobb volt régen, meg hogy milyenek „ezek a mai fiatalok”. Azt nézem, hogy mit tudok kezdeni velük, és mit tudok tenni értük. Más módszerre van szükség, mint húsz évvel ezelõtt, hiszen változik a világ. Nem jobb vagy rosszabb, hanem más. Determinálnál, ha úgy gondolom, hogy rossz, és ez ellen már nincs mit tenni. Ha nem látok potenciált, értéket, célt, akkor nem is jutok semmire. Sok múlik a hozzáálláson.

– **Mi a módszere?**

– Elsõként azt igyekszem megéreztetni a fiatalokkal, hogy van értelme kérdéseket feltenni. A boldogság, az emberi kapcsolatok, a barátság, a párkapcsolat jó kiindulópont, ezekkel a témákkal meg lehet érinteni õket. Látják a környezetükben, hogyan mennek tõnkre kapcsolatok. Amikor általánosságban beszélek a személyes élet nehézségeirõl, a többség magára ismer, elgondolkozik, és arra jut, hogy „én ezt nem akarom”. De hogyan lehetne jobban csinálni? Hogyan lehet az életet boldog úgy, hogy természetesen vannak benne mélypontok, krízisek, és ott van benne a halál?

– **És mi a helyzet a vallásos családokból érkező diákokkal?**

– Tapasztalom szerint a vallásos családba született gyerekek közül sokan elhagyják a hitet. Soha nem gondolnak bele mélyen, s amíg a rendszer mûködik, benne vannak. De ha beleütköznek valamibe, ha konfliktusba kerülnek, akár azért, mert egy kérdésrõl másként gondolkodnak, mint ami az Egyház tanítása, akkor magát Istent is elhagyják. A mély és személyes istenkapcsolatért meg kell küzdeni. Akkor tud megérinteni Isten, ha feltárom magam. A közösségeinkben – a plébánián, az imatáborban, az Antiochiában – óriási az igény a beszélgetésre. A diáknak, ha van is kérdése, az iskolában nincs tere annak, hogy feltegye azt. Ezért hoztam létre a filozófia-pszichológia fakultációt, amit papként vezetek. Már az elején leszõgezem: itt nyugodtan lehet kételkedni, vitatkozni, nincsenek elfeltevések, még az sem, hogy Isten létezik. Ez csak egy lehetõség. Azt is hangsúlyozom, hogy semmit ne fogadjanak el pusztán azért, mert „szoknyás ember” mondja. A kételkedést nagyon értékesnek tartom, mert a kételkedõ ember kérdez, ha kérdez, akkor kutat, és idõvel rátalál valamire, ami valóban az õvé lesz, mert megküzdött érte. A fakultáció jó terepet kínál ahhoz, hogy

életének mélypontjait, azt, amikor meghalt a barátja, Lázár, amikor elárulta a tanítványa, megtagadta a legszûkebb köréhez tartozó tanítványa. Ezek a krízispontok, amelyek számunkra is a legfájdalmasabbak, Jézus életében is jelen vannak, mégis képes kiegyensúlyozott istenkapcsolatban maradni, és folytatni a küldetését. Az élete kiteljesedett, és ezt nevezem én boldogságnak. A modern pszichológiai kutatások felismerései mindig egybeesnek az evangéliummal. A másik személyre nyitott élet (barátság, párkapcsolat, család) gyümölcsként jelenik meg a boldogság. Egy stabil párkapcsolat például érzelembiztonságot ad, és ez még a várható élettartamot is kedvezõen befolyásolhatja. Legyél nyitott a másikra, hiszen nagyobb szeretete senkinek nincs annál, mint aki életét adja barátaiért. Ami Franklnál az öntranszcendencia, arról Jézus már kétezer évvel ezelõtt beszélt, és meg is mutatta az életével.

– **Beszél a diákoknak Franklról?**

– Igen, szoktam. Nagy problémának tartom, hogy a filozófiaoktatás kikerült az iskolai tanulmányokból. Nem a filozófiatörténetet hiányolom, hanem az együtt gondolkodás lehetõségét. Frankl kapcsán sokat beszélgetünk a diákokkal az ember szabadságáról. Belsõleg az ember mindig szabad marad arra, hogy meghatározza önmagát. A megváltoztathatlan helyzethez való viszonyulását meg tudja határozni. Talán a legfontosabb üzenet a hitünkben – és a logoterápiában is – az, hogy szabadok vagyunk. Arra teremtett minket Isten, hogy boldog közösségben éljünk vele. Isten terve velünk az üdvösség, erre vagyunk meghívva. Hogy részünk lesz-e benne, az a döntésünkön múlik. Megadja a lehetõséget, a keretet, a törvényeket, megmutatja az utat, de nekem kell mennem rajta. Úgy alakítom-e az életemet, hogy szem elõtt tartom: hozzá tartozom? Tudnom kell, hogy a döntéseimnek megvan a következményük, és ha jól választok, Isten megáldja a döntésemet. A szabadságban való létünk felelõs lét. Bármilyen helyzetben megválaszthatom, hogyan viszonyulok a megváltoztathatatlanhoz, például egy gyógyíthatatlan betegséghez. Mit hozok ki belõle? Lázadok, vagy elfogadom, türelemmel viselem, s közben keresem a kiengesztelõdés lehetõségét, például adok a családomnak, megmutatva, hogy nem kell egész életünkben ettõl rettegniük. Ha pedig az illetõ vallásos, és felajánlja a szenvedését másokért, Jézussal egyesül ebben. Ez óriási érték. A szenvedést akkor tudja jól viselni az ember, ha célt lát maga elõtt.

előkerülhessenek a kérdések, a gyerekek életének személyes nehézségei. Jól sikerült az első év, kérték a diákok, hogy a következő évben folytassuk.

– **Mi a módszere?**

– Elsõként azt igyekszem megéreztetni a fiatalokkal, hogy van értelme kérdéseket feltenni. A boldogság, az emberi kapcsolatok, a barátság, a párkapcsolat jó kiindulópont, ezekkel a témákkal meg lehet érinteni õket. Látják a környezetükben, hogyan mennek tõnkre kapcsolatok. Amikor általánosságban beszélek a személyes élet nehézségeirõl, a többség magára ismer, elgondolkozik, és arra jut, hogy „én ezt nem akarom”. De hogyan lehetne jobban csinálni? Hogyan lehet az életet boldog úgy, hogy természetesen vannak benne mélypontok, krízisek, és ott van benne a halál? Megmutatom például Jézus

Elhunyt Rokay Zoltán teológusprofesszor

Életének 77. évében, április 6-án Szabadkán megtért az atyai házba Rokay Zoltán címzetes apát, a Szabadkai Egyházmegye papja, teológus, filozófus, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának emeritus dékánja, a 2. számú Keresztény Bölcséleti Tanszék kiérdemesült vezető egyetemi tanára.

Közösségi oldalán az alábbi gyászírt tette közzé a Szabadkai Egyházmegye:

„Értesítjük a kedves híveket, hogy Msgr. ddr. Rokay Zoltán nyugalmazott egyetemi tanár, pápai káplán, címzetes prépost, az óbecsei Nagyboldogasszony-plébánia volt plébánosa 2024. április 6-án Szabadkán, 77. életévében, papságának 51. évében hazatért az Úrhoz. A temetés helyéről és időpontjáról később tájékoztatjuk a nyilvánosságot.”

Rokay Zoltán 1947. július 20-án született Szabadkán, szülei ötödik gyermekeként. Középkorai éveit a szabadkai Paulinum falai között töltötte, itt érettségizett 1966-ban. Ezt követően jelentkezett az egyházmegye kispapjai közé, s a zágrábi teológiai fakultáson kezdte meg teológiai tanulmányait. Az első tanév után másfél évi katonai szolgálat következett. 1968-tól Innsbruckban folytatta tanulmányait, ahol a Leopold-Franzens Egyetem hallgatójaként teológiát, filozófiát és klasszika-filológiát tanult, s 1971-ben licenciátust szerzett. Zvekanović Máttyás püspök szentelte pappá 1973-ban Szabadkán, a Nagy Szent Teréz-székesegyházban. Ebben a templomban kezdte meg papi működését, s közben a Paulinumban latin és görög nyelvet, valamint filozófiai propedeutikát oktatott. Hamarosan prefektusként és egyetemi lelkészként is szolgálhatott, majd az óbecsei főplébánia plébánosa lett.

Lelkipásztori munkája mellett folytatta teológiai és filozófiai tanulmányait, s mindkét tudományterületen doktori fokozatot szerzett. Teológiai doktorátusát Innsbruckban szerezte meg 1989-ben, filozófiai doktorátusát pedig hét évvel később a kiel Christian-Albrechts Egyetemen. Teológiai doktori értekezésének címe: *Die Nachtgeschichte des Propheten Sacharja*,

filozófiai doktorátusáé: *Die Wissenschaftslehre Nova Methodo von J. G. Fichte*.

1997-ben a budapesti Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karára került, a 2-es számú Keresztény Bölcséleti Tanszék élére. 2000-ben habilitált, ugyanekkor a nyilvános rendes egyetemi tanári kinevezést is elnyerte. Tanszéke oktatott tárgyai: filozofiatörténet, antropológia, etika, tudományelmélet és hermeneutika. A Hittudományi Kar dékáni tisztségét 2002 és 2004, valamint 2004 és 2006 között viselte.

Vendégelőadóként, vendégprofesszorként illetve előadóként ismert Piliscsabán, Veszprémben, Szegeden, Leuvenben, Passauban, Luxembourgnban és Zágrábnban. Könyveinek többsége bölcslettudományi témájú, monográfiái azonban esetenként biblikus vagy ikonográfiai kérdéseket dolgoznak fel. Jelentősek fordításai is, hiszen a többi között Diogenész Laertiosz, Fichte, Erasmus, Kierkegaard és XVI. Benedek pápa egy-egy műve is neki köszönheti magyar nyelvű megjelenését. Több mint száz tudományos közlemény szerzője, nemzetközi és hazai szakfolyóiratokban egyaránt publikált.

Forrás: Szabadkai Egyházmegye; Kuzmányi István
Fotó: Lambert Attila

Az ukrajnai katolikus püspökökkel találkozott Zelenszkij elnök

Volodimir Zelenszkij ukrán elnök április 2-án Kijevben találkozott az ukrajnai római katolikus egyházzal, valamint a protestáns egyházak képviselőivel.

A találkozón részt vett Lucsok Miklós OP munkácsi megyéspüspök; Pavlo Honcsaruk harkiv-zaporizzsai megyéspüspök; Stanislaw Szyrokadiuk OFM odessa-szimferopoli megyéspüspök; Leon Dubravszkij OFM kamenyec-podolszkij megyéspüspök; Vitalij Krivitszkij SDB, kijev-zsitomiri megyéspüspök;

egyetemen szerzett diplomák honosításának kérdéséről beszéltek. Különös figyelmet fordítottak a papok esetleges katonai mozgósításának kérdésére.

Ha a plébánosokat vagy a humanitárius szektorért felelős személyeket, beleértve a Karitást és annak minden egységét, mozgósítják, akkor nagy problémák lesznek – mondta Vitalij Krivitszkij püspök, aki az Ukrán Püspöki Konferencia állam és egyház közötti kapcsolatokkal foglalkozó bizottságát vezeti. A püspök beszélt a nemrég elfogadott törvényből adódó kérdé-

valamint Vitalij Szkomarovszkij lucki megyéspüspök, aki egyben az Ukrán Püspöki Konferencia elnöke is.

A találkozót első alkalommal tartották meg ebben a formában. Ukrajna elnöke köszöntötte az egyházak képviselőit húsvét ünnepe alkalmából, és győzelmet kívánt Ukrajnának a megszállók elleni háborúban. „Ez biztosan meglesz, hála harcosainknak, népünknek és az önök őszinte imáinak” – mondta Volodimir Zelenszkij, és köszönetet mondott a papoknak, amiért támogatják a híveket ebben a nehéz időszakban.

„Nagyon fontos, hogy az embereknek lehetőségük legyen eljönni, beszélgetni önkkel és imádkozni. Szeretnék köszönetet mondani a tábortól lelkészek szolgálatáért is. Nekik köszönhetően a fronton lévő honvédek érzik támogatásunkat” – jegyezte meg az elnök, majd hozzátette, hogy fontosnak tartja a lelkesítő szolgálat megerősítését. A katolikus püspökök a káplánok szolgálatával kapcsolatos nehézségekről, illetve a szemináriumban és a katolikus

sekről is, miszerint az állam kötelezi a vallási közösségeket, hogy az egyházi ingatlanok használatáért piaci alapon bérleti díjat fizessenek. Az elnök támogatását fejezte ki az egyházi ingatlanok, nevezetesen az önkormányzati vagy állami tulajdonban lévő egyházi épületek bérbeadásával kapcsolatban.

A jelenlévők javasolták Volodimir Zelenszkijnek, hogy szervezzen országos imareggelit, mely javaslatot az elnök támogatta. Az államfő megjegyezte továbbá a különböző országok egyházai közötti kommunikáció fontosságát. „Arra szeretném kérni önöket, hogy ne csak itt, az országon belül, hanem külföldön is kommunikáljanak egymással. Ez a párbeszéd most nagyon fontos számunkra” – hangsúlyozta. Az elnök arra biztatta az egyházi elöljárókat, hogy használják fel nemzetközi kapcsolataikat az Ukrajnáról és a megszállók bűneiről szóló igaz információk terjesztésére.

Forrás és fotó: Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye/rkc.org.ua

Mianmar

A polgárháborúban élő pajzsként használják a fiatalokat

Az ázsiai ország békéjéért hirtetett imánapon, március 27-én a milánói Xavéri Szent Ferenc-templomban Regina nővér – aki a Pápai Külmisziós Intézet (PIME) egyik első burmai miszisionáriusa, a Carlo Salerio által alapított Jóvátételi Nővérek kongregációjának tagja – tett tanúságot a sok szenvedésről, amely a népet éri.

Mianmarban a húsvét a konfliktus légkörében telt; az országban szabadságuktól megfosztva szenvednek az emberek. A kialakult helyzetről Regina nővér, a PIME burmai szerzetesnővére tett tanúságot, amelyet az alábbiakban közlünk: Már három éve, hogy az államcsíny destabilizálta a kezdődő mianmari demokráciát, és a helyzet azóta sok szempontból romlott: sokan halnak meg, köztük sok fiatal; számos sebesültünk van, a házakat felgyújtják. Az erdőbe menekülnek az emberek, ahol áldatlan körülmények között igyekeznek életben maradni, ám minderről a nemzetközi intézmények nyomozó módon hallgatnak. Különösen az utóbbi időben egyenesen vészhelyzet fenyeget: az éhezés és az élelmiszerárak növekedése miatt az emberek lehetetlen helyzetbe kerültek, és ez gyakran ahhoz vezet, hogy egymást fosszák ki.

Tanúsíthatom, ami egy héttel ezelőtt egy barátom testvérével történt: motoron utazott, amikor egy csapattal ember megtámadta, megverte és kirabolta, elvitte a motorkerékpárját; az ádozat kórházba került, és még

mindig súlyos az állapota. A boltokat is kifosztják az éhezők; mindenki félelemben él, aggódik az életéért. Az emberek, különösen a gyermekek és az idősek szenvednek, mivel kénytelenek voltak elhagyni otthonukat, és az erdőbe menekültek, megközelíthetetlen helyekre, ahol nincs ivóvíz, nincs élelem, és a viharos szelek, esőzések miatt nem tudnak aludni.

Ez nemcsak néhány helyen jellemző, hanem Mianmar legtöbb részén. Ráadásul a humanitárius segélyek sem tudnak célba jutni a harcok miatt; az utakat elzárja a hadsereg, amely repülőgépeivel kíméletlenül bombázza a menekülttáborokat, iskolákat, kórházakat, boltokat és a templomokat, azokat a helyeket, ahol az emberek menedéket keresnek. Éjszaka – a légitámadások és az áramkimaradások okozta sötétség mellett – a hadsereg razzziákat tart: fegyveresen hatolnak be a házakba, ok nélkül letartóztatnak embereket, riadalmat okozva a falvakban. Amikor a gyerekek látják vagy hallják a repülőgépeket, elszaladnak, hogy rejtékhelyet keressenek. A halottak és sebesültek miatti fájdalom mellett az is nagyon szenvedés, hogy nem tudunk kapcsolatba lépni azokkal a szervezettekkel, amelyek tehetnének valamit a szenvedés enyhítése érdekében.

A fiatal burmaiak úgy gondolják, hogy ha az ügynek szentelik az életüket, azzal hozzájárulnak a hön áhitott demokrácia építéséhez, és eltökélték, hogy nem adják fel. A népünket alkotó számos etnikai csoport csatlako-

zott az úgynevezett Népi Védelmi Erők (People's Defence Force) fegyveres szárnyához, hogy szembeálljanak a katonai rezsimmel. Március 12-én a rezsim törvénybe iktatta, hogy katonai szolgálatra kényszeríti a 18 és 35 év közötti fiatal férfiakat, a 28 év alatti lányokat és még a kiskorúakat is. A szándék az, hogy emberi pajzsként használják őket a frontvonalban, ahonnan nincs menekvés, és arra kényszerítik őket, hogy megöljék saját honfitársaikat, ezzel etnikai és vallási konfliktusokat szítva. Az embertelenség elkerülésére a fiataloknak két lehetőségük van: vagy csatlakoznak a forradalmi erőkhöz, és harcolnak a rezsim ellen, vagy vállalják a veszélyt, hogy megpróbálnak külföldre szökni. Nemrégiben egy fiatal ember öngyilkos lett, mert nem akarta, hogy a rezsim besorozza.

Ebben a tragikus helyzetben rendünk megpróbál a lehető legtöbbet segíteni az embereknek, testi táplálékkal és lelki támogatással. Néhány nővérünk együtt lakik a menekültekkel, hogy a gyerekek és az anyák közelében lehessenek, megpróbálnak egy normálisnak mondható életet teremteni az erdőben, iskolával, hitoktatással és más tevékenységekkel.

Azonban még ez sem könnyű, mert a katonaság ellenőrzi a kolostorainkat, és nem engedi, hogy kimenjünk, elutazzunk. A rend azonban kitart amellett, hogy közel maradjon az emberekhez, melléjük szegődik könnyek és fájdalom között, szembenézve a mindennapi kihívásokkal és veszélyekkel.

A burmai egyház – papjain és püspökeink keresztül – lépéseket tett, hogy kapcsolatot teremtsen a rezsim vezetőivel, akik tettek is ígéreteket, de aztán nem tartották be a megállapodásokat.

A püspökök arra biztatják az egész lakosságot, hogy legyenek segítségére egymásnak, különösen azokon a területeken, ahol a leghévesebb a konfliktus. Vannak papok, akik úgy döntöttek, hogy híveikkel együtt a menekülttáborokba költöznek. Nemzetünknek nagy szüksége van a gyógyulásra. Békére és igazságosságra van szükségünk. Kérem önöket, imádkozzanak Mianmar békés jövőjéért!

Fordította: Thullner Zsuzsanna
Forrás és fotó: Asia News

Egy Atyának gyermekei

Közösségi házat és nevelési központot áldottak meg Hernádvécsén

Orosz Atanáz miskolci megyéspüspök április 2-án megáldotta az új közösségi házat és nevelési központot a Borsod-Abaúj-Zemplén vármegyei Hernádvécsén.

A Szent György Ház és Nevelési Központ átadóünnepsége a görögkatolikus kápolnában megtartott Szent Liturgiával kezdődött, húsvét harmadnapján. A kápolnával összeépült a hajdani kis iskolaépületből kialakított közösségi ház; a liturgia után már itt folytatódott a házszen-telés szertartása Orosz Atanáz püspök vezetésével.

Az ünnepélyes alkalmon jelen volt Fülöp Attila, a Belügyminisztérium gondoskodáspolitikáért felelős államtitkára és Alakszai Zoltán, Borsod-Abaúj-Zemplén vármegye főispánja. A vendégek között helyet foglalt Kovácsné Orosz Zsuzsanna, Hernádvéce polgármestere; a Szent Zotikosz Gyermekvédelmi Intézmény vezetői és munkatársai; Gedeon Miklós építési ellenőr és a helybeli Jelenlét Pont munkatársai, valamint azok a falubeliek, akik ide kötődnek valamilyen módon.

Az evangélium egy sorát – „Ma üdvösség köszöntött erre a házra” (Lk 19,9) – idézve Orosz Atanáz püspök arra adott választ, mit is jelent számunkra az üdvösség: „Egyszerre szabadulást, boldogságot, és a Jóisten közelbélését ott, ahol ember olykor már nem is igen tud segíteni. És ha üdvösség köszönt be valahová, az nem olyan szeszélyes, mint az április elsejei tavaszbe-köszöntő, hanem maradandó. Hiszen ahogyan az ol-

vasmány végén hallottuk: »Aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözülni.«

A püspök reményét fejezte ki, hogy a Szent György Ház olyan hely lesz, ahol mindenki megtapasztalhatja a közösséghez tartozás érzését, ahol a panaszok, gondok meghallgatást nyernek, és ahol együtt lehet örülni Isten ajándékainak és egymás sikereinek. „Nem az a helyzet, hogy ott vannak ők, a szegények, akik valamiképpen szeretetünk tárgyai lennének, a másik oldalon pedig mi, a segínyt nyújtók, hanem egy nagy családba tartozunk, egy Atyának gyermekei vagyunk, itt együtt kérleljük a mi Atyánkat.”

A ház, ahol hajdan még füstben vagy hidegben tartották a betlehemes műsorokat, a jövőben több funkciót is ellát. Itt kap központi helyet a ci-

gánypasztoráció, és a Jelenlét Pont munkáját is segíti majd a központ. Ahogyan Orosz Atanáz fogalmazott: „Ennek a háznak az is a szerepe, hogy

aki munkaidőben nem érte el a Jelenlét Pontot, mert máshol tanul vagy dolgozik, annak is lehetősége legyen arra, hogy elbeszélgesse azokkal a munkatársakkal, akik érte vannak.”

Hernádvécsén található az egyházmegye fenntartásában működő Szent Zotikosz Gyermekvédelmi Intézmény egyik szakmai egysége, négy lakásotthonnal. Alig négy éve ezzel a településsel csatlakozott az egyházmegye a Felzárkózó települések országos programhoz. „Ezzel a programmal a Miskolci Egyházmegye a legnehezebb körülmények között lévő közösségek felemelkedését és a helyiek jövőjét segíti” – fogalmazott Fülöp Attila államtitkár. Hangsúlyozta, az átadott közösségi ház is azt mutatja, hogy akkor lehet sikeres gyermekvédelmet építeni, ha azt közelebb tudják vinni az emberekhez. Az államtitkár leszögezte: minél több a hernádvécséihez hasonló közösségi ház, és minél több ember ismeri meg, hogyan működik a gyermekvédelem, annál nagyobb az esély arra, hogy az ott dolgozók sikeres munkát tudhatnak magukénak.

Alakszai Zoltán főispán köszöntőjében rámutatott: minden területnek, településnek akkor biztosított a jövője, ha vannak működő közösségei, amelyek értékek alapján szerveződnek és „élővé válnak”. A főispán őszinte

útmutatást adott a falu vezetőjének és a község jövőjéért dolgozó alkalmazottaknak.

„Mától fogva megfelelő körülmények között találkozhatunk egymással, és úgy, ahogyan az Úr Jézus Zakeussal találkozott, jó elhatározással” – hivatkozott Orosz Atanáz püspök a felolvasott evangéliumi szakasz főszereplőjére. Hernádvécsén az évek óta használatban álló görögkatolikus kápolna továbbra is része annak az épületegységnek, amely most közösségi házzá bővült. A meglévő épületegységeket felújították és energetikai szempontból is korszerűsítették. Ezen túlmenően irodát, raktárhelyiségeket és más kiszolgáló helyiségeket alakítottak ki, valamint az udvart is rendezték. Ez a közösségi tér fontos szerepet játszik majd a településen élő gyermekek szociális kísérésében, helyszíne lehet a lakásotthonokban élők kulturális programjainak, és segítséget jelent a karitás felzárkóztató tevékenységének végzéséhez is.

Az ünnepségen a lakásotthonban élő, valamint a Jelenlét Pont foglalkozásain rendszeresen részt vevő gyermekek közös műsorral lepték meg a házszen-telésre érkezett vendégeket. A Jelenlét Pont munkatársai húsvéti „pászkat” is készítettek: görögkatolikus hagyomány szerint Jézus kinszenvedésének szimbólumaival látták el a megszen-telésre váró kenyereket. Az ételeket Orosz Atanáz püspök áldotta meg, s a jelenlévők és otthon maradt családtagjaik is részesültek belőle.

Fotó: Miskolci Egyházmegye; MTI
Forrás: Miskolci Egyházmegye

Mondókákkal, táncokkal, imával a kicsikért

A Győri Egyházmegye óvodapedagógusainak tartottak szakmai napot Sopronban

A Győri Egyházmegye fenntartásában működő óvodák pedagógusai a soproni Szent Orsolya Római Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Óvoda-Bölcsőde szervezésében találkoztak, közvetlenül húsvét után, április 2-án.

A szakmai nap a löverek Szent Orsolya Óvodában kezdődött, ahol az esemény fő szervezője, Locsmándi Zsófia, a Szent Orsolya Iskolaközpont óvodai és bölcsődei nevelésért felelős vezetője köszöntötte az egyházmegye valamennyi óvodájából érkezett több mint nyolcvan résztvevőt. A nyolc évvel ezelőtt átadott óvoda megtekintése után a pedagógusok kisvonattal indultak a belvárosra át az intézmény legújabb egységébe, a Halász utcai Szent Anna Óvoda-Bölcsődébe, a szakmai programok helyszínére.

A különböző szekció-foglalkozások keretében léleksimogató mondóka, mese és bábozás is volt Becska Zsóka bábpedagógus, művészeti oktató vezetésével. *Zenei nevelés hétköznapi eszközökkel* címmel Tama Krisztina zenepedagógus, művésztanár tartott rendkívül érdekes előadást. Az óvodai néptáncoktatás lehetőségeit Maráz István táncpedagógus mutatta be, és tánca is perdítette az óvónóket. A Szent Anna Óvodában zajló foglalkozások az intézmény gyönyörű barokk

kápolnájában imával, énekkel és csendes percekkel értek véget.

A nap programja a Szent Orsolya Gimnáziumban folytatódott. Kovács András igazgató röviden ismertette a közelmúltban megújult patinás épületgyűjtés történetét, majd a nap zárásaként Stifft Zoltán, azaz Angelico atya tartott rajzos előadást a díszteremben. Az egyházmegye óvodapedagógusainak első szakmai

találkozásán részt vett Ruppertné Hutás Kinga, az egyházmegyei oktatási és nevelési intézmények főigazgatója is. Az esemény közös ebéddel és jó hangulatú beszélgetéssel zárult.

Forrás és fotó: Soproni Szent Orsolya Gimnázium, Általános Iskola és Óvoda-Bölcsőde

A megbocsátást hirdeti

A meg nem született gyermek szobra Kőszegen

Martin Hudacek alkotása, A meg nem született gyermek vándorszobor március 13-án érkezett Kőszegre. Az alkotás egy héten át volt látható a kőszegi Jézus Szíve-plébániatemplomban, miközben gazdag programok szolgálták a hívek lelki épülésére.

Ez a megbocsátást hirdető vándorszobor nők ezreinek adta vissza a már-már elfeledett lelki békét. A meg nem született gyermek emléke sokaknak mindennap visszatérő fájdalom, amiről alig mernek beszélni. A szoborral való találkozás enyhülést nyújthat ezekre a sebekre, és segíthet feldolgozni az abortusz(ok) emlékét. Kőszegre a fatimai engesztelő szentmise napján érkezett meg a szobor. Ennek kapcsán Császár István, a győri Brenner János Hittudományi Főiskola spirituális mutatója be szentmisét Kirner A. Zoltán plébános, Gombos T. Bálint esperes, valamint Böcskei Győző, a győri bazilika plébános koncelebrálásával.

Már az első estén is érezhető volt, hogy a kőszegi híveket megérintette az alkotás. A szónok szentbeszédében a megtérésről beszélt; kitért arra is, hogy az oltár előtti szobor is gondolkodásra készítet és bűnbánatra int. „Nem szabad elfelejtenünk, hogy az Isten végtelenül irgalmas hozzánk.” Március 15-én kezdődött a háromnapos nagyböjti lelkigyakorlat, amelyet Fekete Szabolcs Benedek, a Szombathelyi Egyházmegye segédpüspöke tartott. A szentmisét megelőzően keresztutat jártak, majd e napnak legmeghatóbb eseménye következett: Kabay Zoltán és Kabay-Melega Anikó tanúságtétele. Az édesanya arról mesélt, miként élték meg súlyosan beteg kislányuk, Arnika elfogadását, a várakozással teli nehéz hónapokat, majd azokat a heteket, amelyeket itt a földön együtt tölthettek. Anikó elsorolta, hogy micsoda kegyelmi ajándékokkal halmozta el őket Isten Arnika lényén keresztül, és arról is beszélt, a közösen hordozott kereszt által miként erősödött meg házasságuk, családi életük.

Március 16-án a beteg, idős testvérnek szolgáltatta ki a segédpüspök a betegek szentségét; az esti, második lelkigyakorlatos szentmisét megelőzően közösen imádkozták a hívek a rózsafüzért, majd a szentmisében, tovább haladva lelki zárándokutukon, Fekete Szabolcs püspök folytatta elmélgését a haldokló Jézus szavairól. Ezen az estén lelki adoptálásra is lehetőség volt: a szobor előtt állva lehetett ígéretet tenni kilenc hónapon át imában hordozni egy megfogant, de abortusztól veszélyeztetett gyermekért, akit egyedül Isten ismer, hogy szülei vállalják az életét. A szentmisét követően kötetlen beszélgetésre is lehetőség adódott a segédpüspökkel.

Március 17-én délelőtt a lelkigyakorlat záró szentbeszéde hangzott el; Krisztus keresztben kimondott hét szava révén a jelenlévők megértették, hogy Jézus a keresztben mutatta be a világtörténelem legelső szentmiséjét – és önmagát hagyta nekünk ajándékol a világ végéig, hogy ebből az áldozatból részesülhessünk minden egyes nap: „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!” Március 18-án azután ökomenikus áhítatot tartottak az Árpád-házi Szent Margit Gimnázium és az Evangélikus Technikum diákjai a szobor előtt, majd zárásképpen március 19-én, Szent József ünnepén az édesapák közösen ministrálhattak gyermekeikkel, a szobor jelenlétében pedig közös áldásban részesültek.

Forrás és fotó: Szombathelyi Egyházmegye

„Szeress, és így tégy, amit tenni akarsz!”

Interjú a magyar szerzetesekről szóló portréfilmek alkotójával

(Folytatás az 1. oldalról)

Nagyon érdekes elképzelés él az emberek fejében a szerzetesekről – tapasztaltam ezt, és a kommentekben is ezt látom, amikben a szerzetesi hírek reagálnak. Ezért az volt a célom, hogy ezt a képet pontosítsuk egy kicsit. Nem szeretem, ha féligazságok, valótlanok keringenek másokról, nem szeretem az általánosítást... Nem, menj oda, és nézd meg! De mivel az emberek nagy része nem megy el a rendekhez, ezért szerettem volna, hogy a rendek jöjjenek kicsit közelebb hozzánk.

– Formálódik valamelyest a szemléletmód a filmek nyomán?

– Sokan, akik a szerzetesrendekre is átpolitizálva tekintenek, úgy gondolják, hogy a szerzetesek ingyenélők. Szerettem volna megmutatni, hogy ez nem így van: mindegyikük sokat dolgozik, különféle területeken, és nagyon sokféle szolgálatot látnak el. Számomra is megdöbbentő volt, hogy mennyire nem érnek rá, és hogy egy szerzetessel időpontot egyeztetni szinte a lehetetlennel egyenlő.

A szemléletmód rendekkel nagyon nem tudnak mit kezdeni az emberek, el sem tudják képzelni, hogy azok aztán mit csinálnak. Egész nap imádkoznak? Árnyalni akartam a fejekben kialakult képet. Szerettem volna, hogy a rendek azt is bemutassák, ők nem pusztán egy szociális vagy egy köznevelési intézmény. A szerzetes elsősorban Krisztushoz tartozó személy. Ez az alap. Az, hogy ebből kiindulva mit tesz, már más kérdés. De ha csak ennyi lenne az élete, mert mondjuk, betegen fekszik, és a létét az tölti ki, hogy állandóan Isten jelenlétében van, s ebbe a jelenlétbe visz be másokat, már önmagában az is óriási kincs.

Akik látták a rendekről szóló filmeket, közülük sokan elcsodálódtak: Ezt is csinálják, azt is csinálják? Ennyi mindent? Nem is tudtam, hogy mivel foglalkoznak a szerzetesek... Voltak, akik felhívtak, és ilyesmit kérdeztek: Tényleg így gondolkoznak a szerzetesek? És kosárlabdáznak? Szeretnek kertészkedni? Viccelődnek?

– Sok szerzetesrendet ismert már a forgatás előtt is, de munka közben még közelebb léphettek az életükhöz. Hogyan formálta ez a róluk alkotott képet?

– Bármennyire sokat találkoztam is szerzetesekkel, én sem tudom kivonni magam az általánosítás alól. Valamiért azt gondoltam, ha láttam, mondjuk, tizenöt rendet, akkor a többi már biztosan nagyon hasonló lesz. És kiderült, hogy nem.

A rendi szolgálatok lehetnek nagyon hasonlóak – sokan közneveléssel foglalkoznak, mások szociális területtel, lelki gyakorlatokkal –, de magát a közösséget mégis az határozza meg, hogy kik alkotják, milyen a tagok a személyisége, és ezek a sajátosságok hogyan adódnak össze. Ezért nincs két ugyanolyan közösség. Az egyik ember személyisége teljesen más, mint a másiké, aki esetleg ugyanazt csinálja, de egészen máshogyan. Ami meglepett tehát, az a személyiségek gazdagsága és az, hogy milyen sokféleképpen lehet közeledni Istenhez.

Megnyugtató volt számomra, hogy úgy tűnik, mintha Isten szeretné, hogy ennyiféleképpen kapcsolódunk hozzá. Nem várja el, hogy olyan

legyél, mint a másik. Olyan szabadságot ad, ami a külső szemléző számára nem nyilvánvaló. Azt gondolhatod, hogy a szerzetesek mind ugyanazt csinálják, és hogy nincs szabadság a tevékenységükben. De ha közelebb lépve azt látod, hogy Isten ezt az embert is meghívta, meg ezt is, azt is, és mindannyian másféleképpen kötődnek hozzá, máshol tartanak, más a

vele élnek, így ha beszélnek valakivel, őt is beleviszik abba az Istennel való jelenlétbe.

A szerzetesek között vannak nagyon jó figurák; élvezetes akár teljesen hétköznapi dolgokról beszélgetni velük. Tetszik, hogy mindegyiküket az életnek más-más területe érdekli. Tehát nem arról van szó, hogy ha elemész szerzetesnek, akkor onnantól

– E filmes dokumentumoknak Ön a kitalálója, alkotója, de úgy érzem, mégsem tulajdonítja kizárólag magának ezeket.

– Benne van ebben a sorozatban az agyam és a lelkem, de nem gondolnám, hogy az én birtokom lenne. Elengedtem. Természetesen örülök, ha valaki megnézi, és az látom, hogy többnyire az egyik ember ajánlja a másiknak. Apránként, szépen lassan ér el mind többekhez. Pont erre lett megalkotva. Most már megy a maga útján. Úgy kezdtem el, hogy azt éreztem, Isten kért meg erre a feladatra. Amikor megijedtem, hogy nem fog menni, kaptam is tőle biztatást: „Ne félj, én csinálom, velem menni fog!” Onnantól kezdve már nyugodt voltam, mert tudtam, ha ő szeretné, akkor meglesz. És tényleg: döbbenetes módon minden gyönyörűen megvalósult.

Sok rendről csináltak már filmet. Nekem az volt a célom, hogy hasonló stílusban, azonos mintára készüljön egy összefoglaló a mostani helyzetről. Bartos Bence vágóval nagyon jól tudunk együtt dolgozni, és újabb ötleteink is születtek, amiket támogat a férfi és a női szerzeteseljárók elnöksége.

A filmes stáb munka közben

kapcsolatuk vele, akkor rájössz: Isten valójában kimeríthetetlen. Végtelen a gazdagsága. Nem egysíkú, nem unalmas, nem szürke. Ő tud gyönyörködni abban, hogy valaki most éppen így, ezzel az imaformával, a saját lelkiéletével kötődik hozzá, más meg egészen máshogy.

Azt látom, hogy a szerzetesként egy jó közösségbe kerülés, amelynek a tagjai Isten jelenlétében élnek, és hallgatnak a Szentlélekre, akkor ott kibontakozhat a személyiséged, azzal együtt, hogy lemondasz dolgokról. Ez nagyon fontos, mert azt szokták hinni, hogy a rendben megnyirbálják a személyiségedet. Én azonban azt látom, hogy Isten végtelenül nagylelkű és türelmes.

Bennem is voltak elképzelések arról, hogy milyenek kell lennie egy jó szerzetesnek, de a sorozat végére

ez szépen eltűnt belőlem. Pont amiatt, hogy láttam, milyen sokrétű ez a közösség. Ahányféle személyiség, annyiféle szerzetes.

– Egyre többet nézve őket, és mind többükkel találkozáskor az ember istenképe is változhat tehát...

– A szerzetesek Isten arcát tükrözik vissza – mint minden keresztény. Csak nekik talán az az előnyük, hogy több időt töltenek Istennel. Amit nap mint nap nézek, amivel foglalkozom, előbb-utóbb kezdek azazá válni. A szerzetesekkel találkozáskor azt érzem, hogy sokan vannak közöttük, akik jobban jelenvalóvá tudják tenni mások számára Istent. Tudatosan

kezdve csak a gregorián ének érdekelhet, hanem bármi: az építéset, a földművelést, a virágrendezést, az állatokat, a természetet – minden Istentől szól. A sorozat végére kiderült, hogy valójában minden Istentől szól.

A történelem során mindig volt valaki, aki azt gondolta, most ezt kéri tőlem Isten, és megalapított egy rendet, nehézségek árán, esetleg könnyebben. Tetszik, hogy Isten engedte vagy kérte ezt. Tehát nincsenek korlátok. Mi húzunk állandóan határt. Istentben nincsenek határok, bennünk vannak, mégpedig nagyon sok. Nekünk van szükségünk arra, hogy bizonyos módokon kapcsolódjunk hozzá. Ő, bármilyen módon kapcsolódsz, elfogadja.

Mészáros Anett szerkesztő, forgatókönyvíró: A szerzetesek között vannak nagyon jó figurák; élvezetes akár teljesen hétköznapi dolgokról beszélgetni velük

– A felvett hatalmas anyagból készült tehát egy átfogó összeállítás. De van egy másik terve is...

– Igen, sőt kettő. Mivel a harminceszes sorozatban nagyon értékes és tartalmas lelki mondatok hangzottak el szerzetesektől, arra gondoltam, milyen jó lenne másfél-két perces elmélkedéseket építeni ezek köré. Három héttel azután, hogy ez az ötlet megszületett bennem, Ferenc pápa bejelentette, hogy az idei esztendő az imádság éve lesz. Ez tehát az egyik terv: egy tízenkét részes sorozat meditatív másfél percekből – az első rész épp most készült el. Tavaly pedig már elkezdtünk egy tízrészes portré sorozatot, amelynek a mottója ez a Szent Ágostontól származó gondolat: „Szeress, és így tégy, amit tenni akarsz!...” A szerzetesrendekről szóló sorozat forgatása közben rájöttem, egyéni szerzetesportrékat is szeretnék, de nem csak úgy, hogy a szerzetesek leülnek és beszélnek Istentől. A hobbijukon vagy valamilyen tevékenységükön keresztül lenne jó bemutatni őket. Van, aki csillagászáttal foglalkozik, más sporttal, és van közöttük festő, ikonfestő, zenész, biológus... Mindenféle tudományághoz, művészethez, sokféle tevékenységhez kapcsolódnak szerzetesek, mert az egyéni életük is rendkívül színes.

A szerzetesi iroda a magyarországi rendeket képviseli, próbálja összefogni, és együttműködéseket ösztönöz. Nekem mindig az a célom, hogy mindegyikük lehetőséghez, szerephez jusson. A szívem egyik fele éppen a kicsi rendek felé hajlik, amelyek nem tudják úgy képviselni magukat, mint a nagyobbak. A történelmük és a szolgálataik által azonban már rengeteg mindent letettek az asztalra, akkor is, ha küldetésüket beteljesítő rendek, tehát lehet, hogy idővel meg fognak szűnni. De ők is hozzátartoznak az egészhez, hiába vannak kevesen. Olyan ez a közösség, mint egy virágos mező, ahol a kamillának ugyanannyi a létjogosultsága, mint a rózsának. Mindegyik virág egyformán fontos, mint így együtt alkotják a rétet, ahová a méhek szállhatnak, és együtt adják a szépséget is.

Gátas Judit
Fotó: Magyarországi Szerzetes-
eljárók Konferenciájának Irodája/
Mészáros Anett

ÁLLÁS

A ZALAEGRSZEGI Jézus Szíve Ferences Plébánia kántort keres. Érdeklődni: 06/92-315-143; 06/20-770-0799

ELTARTÁS

HÖLGY eltartási vagy élejtáradéki szerződést kötne. Hívjon bizalommal! T.: 06/70-703-2896

GYERMEKVIGYÁZÁS

BUDAPESTI katolikus egyetemista lány vállal gyermekvigyázást (2 éves kortól), megbeszélés szerinti időtartamra, belbuda kerületekben. T: 06/30-814-3304

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNTZ, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra között.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén házánál is. T.: 06/1-213-5726

ÓLÓMŰVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes

tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

INGATLAN

ELADÓ BUDAPESTEN AZ I. KERÜLET-BEN, csendes utcában, de jó közlekedésnél, zöld, fás területre néző, magasföldszinti (első emeleti magasságban), 90 nm-es, háromszobás lakás, nagy étkező-konyhával, kádas-zuhanyzós fürdőszobával, külön WC-vel. Az új, zárt égésterű kombi cirkóval ellátott lakás étkező-konyhája a belső zöld udvarra néz. Érdeklődni lehet: 06/30-202-0832

IMAÓRA

Kütvölgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltárszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75-77.) szentimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 óraor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imaláda elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirasztást tartunk Magyarországra, a magyarság lelki megújulásáért. 21 óraor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpentei missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 óraor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 óraor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért Budapesten és Egerben a következő napokon: szombat; május 6., hétfő; június 6., csütörtök. A boldoggáavatási szándékra mondott szentmiséket 7 óraor élőben közvetíti a budapesti Városmajori Jézus Szíve-templomból (Budapest, XII. kerület, Csaba utca 5.) a Magyar Katolikus Rádió, az egeri bazilikából (Szent János Apostol és Evangélista-főszekesegeyház - 3300 Eger, Pyrker tér 1.) a Szent István Rádió.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móríz Zsigmond út 141.): április 18-án 18 órától 21-én 13 óráig Dr. Gál Péter atya lelkigyakorlata: „A belső gyógyulás, szabadulás”. Május 29-én 18 órától június 1-jén 13 óráig Kovács Cs. Albert atya lelkigyakorlata: „Égi Édesanyánk”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelídítő. A halál közelségével és a gyász fájdalomnak terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinkkel való továbblépéshez szeretnénk segítséget nyújtani sorstársainkban. Találkozás a Pasaréti Közösségi Ház (Budapest II., Pasaréti út 102.) első emeleti termében kéthetente szerda délelőtt 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia (Budapest I., Aranyhal u. 1., a Batthyány téren, a templom mögött) első hittantermében pedig kéthetente szerda este 18 órától 19.30-ig. Időpontok: 2024. április 17.; május 8., 22. Az együttléteket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin SA nővér vezeti. „Ne félj, nem ítélek el!” címmel tartanak lelkigyakorlatot Mária-besnyőn április 25-28. között. Mindazokat hívják, akik gyermeküket

PIETRELCINAI Szent Pio atya nyomában

április 22-28. | 7 nap | 314.900 Ft/fő

DÉL-ERDÉLYI ZARÁNDOKKÖRÜT ÉS A CSÍKSOMLYÓI BÚCSÚ

május 15-20. | 6 nap | 199.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT A CSÍKSOMLYÓI BÚCSÚBA

május 15-20. | 6 nap | 169.900 Ft/fő

ASSISI Szent Ferenc nyomában

június 4-8. | 5 nap | 229.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT MEDJUGORJÉBA

AZ ELSŐ JELENÉS ÉVFORDULÓJÁN

június 23-27. | 5 nap | 129.900 Ft/fő

ZARÁNDOKKÖRÜT MONTENEGRÓBA

július 9-15. | 7 nap | 309.900 Ft/fő

OLASZ Szentek és szentélekek nyomán

augusztus 19-25. | 7 nap | 289.900 Ft/fő

ÍRORSZÁGI ZARÁNDOKLAT

augusztus 25-31. | 7 nap | 749.900 Ft/fő

NAGY ZARÁNDOKLAT

(LA SALETTE, LOURDES, SANTIAGO, FATIMA)

aug. 30 - szept. 8. | 10 nap | 614.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA

+36 20 500 5050

www.viasacra.hu

Uj Ember
KATOLIKUS HETILAP

Kiadja a Magyar Kurír Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

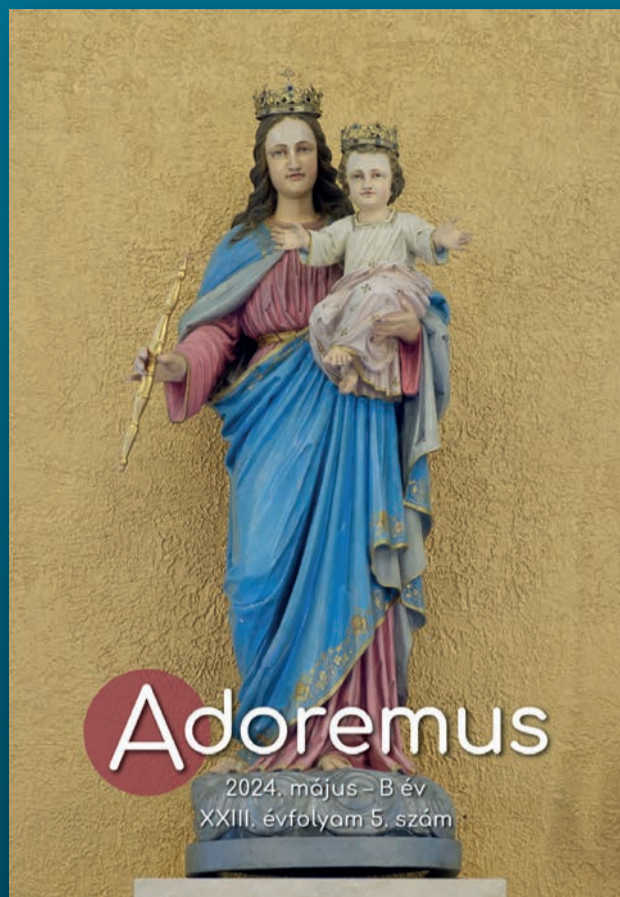
Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • Ügyvezető: Tolonics Gergely ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA. LAPZÁRTA: 2024. április 8.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • Lapszerkesztő-helyettes: Körösy László
Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábian Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Náduvvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet
Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett
Korrekto: Szántó István • Tördelés: Kuzma Angéla
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén. Egyéni egyplédányos előfizetés belföldről negyedévre: 5460 Ft, fél évre: 10 920 Ft, egy évre: 21 840 Ft. Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).
Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu
Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu
Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása: +36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

AZ ÚJ EMBER KÖNYVESBOLT AJÁNLATA

A kiadvány megvásárolható az Új Ember könyvesboltban (1053 Budapest, Ferenciek tere 7-8.), valamint webáruházunkban: bolt.ujember.hu

MAGYAR KURÍR
KATOLIKUS HÍRLAP

Uj Ember
kiadványok

Mindszenty József Látogatóközpont

1956 két meghatározó nemzeti hőse:
Mindszenty József és Nagy Imre

2024.05.06. 17:00, Mindszentyneum Zalaegerszeg

Dr. Soós Viktor Attila egyháztörténész és Kovács Gergely posztulátor, a Mindszentyneum kurátorai ismét válaszolnak.

Küldje el kérdéseit a forradalomról, kettejük kapcsolatáról és történelmi megítéléséről 2024.05.01-ig: rendezveny@mindszentyneum.hu

További információ: mindszentyneum.hu
Szeretettel várjuk tabuk nélküli vitaestünkre!

művészetről, a kereszténység társadalmi jelenlétének valóságáról és lehetőségeiről beszélgetnek a résztvevők, többek között Fabiny Tamás evangélikus püspök, teológus; Visky András író, dramaturg, valamint a *Communio* folyóirat szerkesztői: Puskás Attila, Martos Levente Balázs, Török Csaba, Göröl Tibor. Regisztráció: info@communio-folyoirat.hu

PAPI TALÁLKOZÓ

Tavaszi Családpasztorációs Papi Találkozó lesz Budapesten, a Katolikus Pedagógiai Intézetben (Budapest VI., Városligeti fasor 42.) május 3-án, pénteken 10 és 16 óra között. A részvétel ingyenes és előzetes regisztrációhoz kötött. Jelentkezési határidő: 2024. április 26., péntek. Bővebb információ: <https://csaladegyhazi.hu/>

NYÍLT NAPOK

A győri Brenner János Hittudományi Főiskola nyílt napokat tart Győrben (Káptalandomb 7.) április 20-án, illetve Szombathelyen

(Szily J. u. 3.) április 25-én a tanár-, katekéta- és kántorképzés iránt érdeklődő világi hallgatóknak. Bővebb információ: <https://bjhf.hu/>

PROGRAMAJÁNLÓ

Hangversenyek a Ciszterci Szent Imre-templomban (Budapest, XI., Villányi út 25.) április vasárnapján 15 órától. Műsoron többek között Bach, Mozart, Chopin és Liszt művei. A belépés ingyenes és akadálymentes.

IX. Keresztény Film- és Könyvnapok május 3-5. között Budapesten, az Uránia Nemzeti Filmszínházban (VIII. kerület, Rákóczi út 21.). Keresztény mozifilmek vetítése, kerekasztal-beszélgetések, keresztény film- és könyvvásár. A rendezvény minden programja és vetítése ingyenes! Bővebb információk: www.keresztényfilmek.hu

HALÁLOZÁS

Elhunyt dr. Kondorosi László Imre, a budavári Nagyboldogasszony- (Mátyás-) templom Magyar Örökség díjas kórusának tagja.

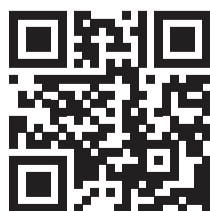
Segítség egy gombnyomással!

G O N D ● S Ó R A

Igényelje a Gondosórát,
hogy biztonságban tudhassa
idősebb szeretteit a nap 24 órájában!

Magyarország Kormánya fontos feladatának tekinti, hogy gondoskodjon 65 év feletti honfitársainkról. A **Gondosóra** egy korszerű, díjmentes jelzőeszköz, amelyhez egy éjjel-nappal elérhető diszpécsterszolgálat kapcsolódik, így az idősek szükség esetén egyetlen gombnyomással jelezni tudják, ha segísége van szükségük.

www.gondosora.hu

Tel.: +36 1 445 00 80

HÍREK KÉPEKBEN

• **Április 5-én**, életének 95., papságának 73. évében hazahívta Teremtője Schröder Gyula címzetes esperest, nyugalmazott plébánost – tette közzé a Székesfehérvári Egyházmegye. A temetésről később intézkednek.

• **A Magyar Máltai Szeretetszolgálat** Csilla Háza Páty Integrált Intézmény május 8–9-én rendezi meg a Befogadás Hangja Fesztivált a MOM Kulturális Központ kupolatermében. A rendezvényen akadályozottsággal élő, neves hivatásos és amatőr előadóművészek lépnek fel.

• **Nagycsütörtökön és húsvétvasárnap** is lelki programokkal készültek a Somogy Vármegyei Büntetés-végrehajtási Intézetben fogva tartottak számára. Sitkei Lukács diakónus, börtönlelkész meghívására Boros Lajos, a Baptista Egyház Börtönmissziójának vezetője, valamint a Cursillo, illetve a Magyar Testvéri Börtöntársaság önkéntesei látogattak el az intézménybe.

Sportban megélt közösség

Szent Benedek-focikupát rendeztek Pannonhalmán

Magyarországi bencés iskolák mérkőztek meg egymással a Szent Benedek-focikupán március 22-én a Pannonhalmi Főapátságban, a rendalapító szent ünnepének alkalmából. A tornán, amelyen kilenc középiskolai csapat mérte össze tudását, idén a Pannonhalmi Bencés Gimnázium labdarúgói bizonyultak a legjobbnak.

A Szent Benedek-iskolák között régi hagyománya van a focitornának, de ez volt a második év, amikor a Pannonhalmi Főapátságban és valamennyi magyarországi bencés középiskola részvételével szervezték meg a kupát. A focitornán nemcsak a főapátsági fenntartású nyolc intézmény – a Pannonhalmi Bencés Gimnázium, a balatonfüredi Szent Benedek Középiskola, a budapesti Ward Mária Gimnázium, a Kiskunfélegyházi Szent Benedek PG Két Tanítási Nyelvű Technikum, a Szegei Szent Benedek School of Business Technikum, a budapesti Szent Benedek Gimnázium és Technikum, a budaörsi Szent Benedek Technikum és Gimnázium, a szegedi Szent Benedek Töbcbélű Szakképző Intézmény –, hanem a győri Czuczor Gergely Bencés Gimnázium is részt vett.

A diákok körmérkőzéseken mérték össze focitudásukat. A legjobbnak a Pannonhalmi Bencés Gimnázium csapata bizonyult. A képzeletbeli dobogó második fokára a Szegei Szent Benedek School of Business Technikum, a harmadikra a Kiskunfélegyházi Szent Benedek PG Két Tanítási Nyelvű Technikum és Kollégium

csapata állhatott fel. A focikupa gólkirálya Szabó Barnabás lett a győri Czuczor Gergely Bencés Gimnáziumból. A legjobb kapusnak Füzes Ákost, a Ward Mária Gimnázium tanulóját választották, míg a legjobb játékosnak Komáromi Barnabás, a Pannonhalmi Bencés Gimnázium diákja bizonyult.

A futball az a sportág, amely a legtöbbeket megmozgatja, hisz közösségteremtő ereje van. Ezért is gondoltak arra, hogy Szent Benedek ünnepéhez kapcsolódva focikupát szervezzenek, amelyen a diákok az önfelelt játékban élhetik át az összetartozás érzését, azt, hogy mindany-

nyian ugyanannak a bencés családnak a tagjai – mondta Hardi Titusz OSB, a Pannonhalmi Főapátság oktatási főigazgatója. Ezt szeretnék erősíteni a tavaszi szünet után rendezendő szavalóversenyen is. A megmérettetést Szegeden tartják majd, amelyen – az előválogatókat követően – mindegyik középiskolából két-két versmondó vehet részt.

Forrás és fotó: Pannonhalmi Főapátság

Karbantartási munkálatok a Mária-út Maros megyei szakaszán

Az Erdélyi Kárpát-Egyesület (EKE) marosvásárhelyi csoportjának Mária-utas önkéntesei Szilágyi Eszter koordinátor szervezésében március 23-án karbantartási munkákat végeztek a zarándokút Maros megyei szakaszán – adta hírül közösségi oldalán a romániai Mária-út.

Romániában számtalan jelzett turistaútvonal mellett megtalálható – úgynevezett vándorút besorolásúként – a Mária-út is, amely nem csupán egyik vagy másik célhoz segíti el az úton lévőket, hanem a Mária-kegyhelyeket köti össze, s számos turisztikai látványosságot, történelmi jelentőségű helyet is érint. Romániában körülbelül 500 kilométer hosszúságú ez a zarándokút, amely a Mariazelltől Budapesten és Mária-pócon keresztül Csíksomlyóra haladó nyomvonal része. Az útvonaljelzések az időjárási viszonyok miatt megkopnak, esetleg lábuk is kél. Az is előfordul, hogy eltávolítják azokat a természeti elemeket, amelyekre fel voltak festve, el voltak helyezve a szimbólumok, ezért időről időre szükség van a jelzett túra- és zarándokútvonalak karbantartására.

Az okoseszközök korában természetesen nagy segítséget nyújthatnak a speciális túratérkép-alkalmazások is, de mivel nem érdemes (és nem is lehet) folyamatosan ezeket nézve közlekedni, a turistajelzések vezethetnek biztonságosan el az úti célokhoz. A jelzett turista- és zarándokútvonalak emellett megóvnak az esetleges nehéz vagy veszélyes tereptől is – gondoljunk csak arra, hányszor hallani a jelzett útról letérő, majd a hegyi mentők segítségére szoruló embertársainkról. Március 23-án a Mária-út Maros megyei részén végeztek karbantartási munkálatokat az Erdélyi Kárpát-Egyesület tagjai. Öt csapatban dolgoztak Jobbágyfalva, Mikháza, Mája, Márkod, Kendő, Selye, a nyárádmagyarosi relé és Remeteszeg környékén.

Irányjelző táblákat helyeztek ki; folytatták a Nyárád mentén tavaly megkezdett M betűs táblák kihelyezését a már meglévő oszlopokra; felújították a megkopott jelzéseket, a nehezen

Forrás: Romkat.ro
Fotó: Romániai Mária-út

Egy Nápoly környéki pap levele a maffiavezérnek

A Nápoly melletti Caivano plébánosa nyílt levélben szólította fel Francesco Schiavonét, a helyi szervezett bűnözés egyik vezérét, hozza nyilvánosságra, hova ásatta el a lakosság egészségére veszélyes mérgező hulladékokat – tudósított erről az MTI április 2-án.

Maurizio Patricello atyának az *Avvenire* katolikus napilapnak küldött levelét kedden hozták nyilvánosságra. Az életfogytiglanra ítélt Francesco Schiavone, más néven Sandokan, 26 éve tölti börtönbüntetését, és a hatóságok közlése szerint elkezdett együttműködni az igazságszolgáltatással. Utóbbi kihasználva Maurizio Patricello felszólította Schiavonét, ne csak gyilkosságról, fegyverkereskedelemtől és más bűncselekményekről valljon, hanem fedje fel azt is, hova ásattott el a camorra az utóbbi évtizedekben Nápoly és környékén több tízezer tonna ipari és egészségügyi hulladékot, amely a lakosság rákos megbetegedéséhez vezetett.

„Nem bírom felfogni, hogy te, aki okos ember vagy, miként gondolhattad, hogy nyugodtan tudod lelélni az életet a szeretteiddel, miközben mérget, halált és félelmet vettedél” – írta Patricello atya. A pap szerint sokan vélik úgy, hogy Sandokan megtérése csak ravasz húzás, hogy javítson börtönkörülményein. A Schiavone vezette Casalesi klán egyik jelentős bevételi forrása az illegális hulladékkezelés volt. A nyolcvanas évektől kezdve a föld alá rejtették el az olaszországi és külföldi cégektől átvett káros hatású, gyakran mérgező hulladékot a félmillió Nápoly és a környező mintegy

hatvan település területén. A hatóságok 2000 óta több mint 2700 helyszínt azonosítottak mérgező személerakatként. A mi térségünkben minden harmadik lakos kevesebb mint száz méterre él egy illegális hulladékgyűjtőtől – írta Patricello atya.

A mérgező hulladék rejtékhelyeként szolgáló térséget Tűzföldnek (Terra dei Fuochi) nevezték el: a becslések szerint hárommillió négyzetméternyi területről van szó, amely Európa legnagyobb föld alatti szeméttelpepe. Nevét onnan kapta, hogy a térségben bevált gyakorlatnak számít a kisebb szeméthyegyek felgyújtása, amivel a káros anyagok égési terméként a levegőbe jutnak, vagy beszivárognak a

talajba. Az igazságszolgáltatással együttműködő Francesco Schiavone vallomásait szerdán használhatták fel először, amikor megkezdődött a Nicola és Vincenzo Schiavone elleni per. A Camorra-vezérrel névrokon Schiavone testvérpárt azzal vádolják, hogy vesztegetéssel több közbeszerzési pályázatot is megszereztek az olasz államvasutaktól.

Forrás: MTI
Fotó (archív): Agensir